

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
ชื่อและนามสกุล นายคณัย ดำรงชัยโยธิน
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุชุมาลัย ชำนิง

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุชุมาลัย ชำนิง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการอนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ ประเสริฐศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

ผู้ศึกษา นายคณัย คำรงค์ชัยโยธิน **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุชมาลย์ ชำนิจ **ปีการศึกษา** 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งและรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) เพื่อเปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ศึกษาจาก ตำรา เว็บไซต์ ที่เกี่ยวข้อง และหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์แนวคิดหลักการต่าง ๆ แล้วเรียบเรียงเป็นเอกสารทางวิชาการ

ผลการศึกษาพบว่า (1) สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร ทำให้กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้นสามารถนำเงินทุนไปใช้ในกิจการและขยายการลงทุนได้เพิ่มขึ้น (2) เปรียบเทียบการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร มีความแตกต่างกันในเรื่องของการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการคำนวณพบว่า รายจ่ายที่เกิดจากการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมาใช้มีมากขึ้น กำไรสุทธิลดลง และภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณได้ลดลง เมื่อเปรียบกับผู้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

คำสำคัญ สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากท่านรองศาสตราจารย์
สุขุมาลัย ชำนิจ และรองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้
คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตา เอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา
จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฉบับนี้สมบูรณ์เป็นรูปเล่มด้วยดี ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

พร้อมทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาคลองเตย 2 ทุกท่าน
ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อผู้ศึกษาเป็นอย่างดี
ตลอดจนบุคคลหลายๆ ฝ่ายที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ทั้งในทางตรงและทางอ้อมของการให้
ข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้

และท้ายสุดนี้ คุณค่า และประโยชน์อันพึงเกิดจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเล่มนี้
ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้พระคุณทุกท่าน ด้วยความ
เคารพ

คนัย คำรงค์ชัยโยธิน

มิถุนายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประเด็นที่ศึกษา	3
กรอบแนวคิดในการศึกษา	3
ขอบเขตการศึกษา	4
คำนิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5
ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรการทางภาษี	6
ความหมายและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	9
การพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	11
ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	13
ปัญหาและข้อจำกัดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม	19
แนวโน้มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคต	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	27
แหล่งที่ใช้ในการศึกษา	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร	29
ผลเปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช่สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร.....	51
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
สรุปการศึกษา	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก แบบบันทึกหลักเกณฑ์การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร	63
ภาคผนวก ข พระราชกฤษฎีกาต่างๆที่ใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	69
ประวัติผู้ศึกษา	91

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	32
ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	37
ตารางที่ 4.3 ตารางสรุปประเภททรัพย์สิน และการหักค่าเสื่อมหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง	43
ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น ...	47
ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบการคำนวณกำไรสุทธิ กรณีไม่ได้นำสิทธิประโยชน์และได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้	54
ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีไม่ได้นำสิทธิประโยชน์และได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้	55

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเป็นรายได้หลักของรัฐบาลทุกประเทศทั่วโลก แต่ปัจจุบันรัฐบาลแต่ละประเทศไม่ได้เก็บภาษีเพื่อเป็นรายได้หลักเพียงอย่างเดียว แต่ได้ใช้มาตรการภาษีเป็นนโยบายในการบริหารประเทศด้วย ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลได้ออกมาตรการภาษีใหม่ๆ เป็นระยะๆ ตลอดเวลาเพื่อช่วยสนับสนุนธุรกิจและสังคมไทย เมื่อสังคมไทยอยู่ได้และอยู่ดี จะมีผลถึงเศรษฐกิจไทยโดยรวม ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ การจ้างงาน ซึ่งจะมีผลย้อนกลับมาถึงผลการจัดเก็บภาษีที่เป็นรายได้หลักของรัฐ

ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำมาใช้เพื่อจ่ายประโยชน์ของสังคมส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี (รัตนาวรรณ ดวงแก้ว 2545 : 8) การจัดเก็บภาษีอากรนอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้แล้ว ยังสามารถเป็นเครื่องมือในการควบคุมการบริโภคของประชาชน ส่งเสริมความเจริญเติบโตของธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ภาษีอากรที่สำคัญมีดังนี้

1. ภาษีสรรพากร ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์
2. ภาษีสรรพสามิต ได้แก่ ภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศและสินค้า ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศบางประเทศ หรือเก็บจากวัตถุดิบหรือสินค้าที่อยู่ในระหว่างดำเนินการผลิต หรือเก็บจากสินค้าสำเร็จรูป รวมทั้งภาษีที่เรียกเก็บจากการซื้อขายสินค้าและบริการบางอย่าง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ ได้แก่ สุรา ยาสูบ น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน เครื่องดื่ม เครื่องไฟฟ้า แก้วและเครื่องแก้ว รถยนต์ เรือ ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง สถานบริการ
3. ภาษีศุลกากร ได้แก่ ภาษีที่เรียกเก็บจากสิ่งของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าขาเข้าเรียกว่า “อากรขาเข้า” และภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าขาออกเรียกว่า “อากรขาออก”
4. ภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีที่ราชการส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บเพื่อนำไปพัฒนาในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียม

กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกระทรวงการคลัง ซึ่งมีการกิจหลักในการจัดเก็บภาษีตามประมวลกฎหมายรัษฎากรและกฎหมายอื่นๆ อันได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ภาษีส่วนท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อนำมาใช้จ่ายในการบริหารประเทศ และเพื่อบรรลุดุฏประสงค์สำคัญทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ นอกจากนี้กรมสรรพากรยังมีส่วนสำคัญในการดำเนินการทางด้านภาษีอากร เพื่อสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจเอกชน โดยในส่วนของการบริหารการจัดเก็บภาษีได้อย่างถูกต้องเป็นปัจจุบัน จะต้องมุ่งเน้นการกำกับดูแลผู้เสียภาษีอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดเก็บภาษีที่ยั่งยืนและเป็นปัจจุบัน โดยมีหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีอากรที่เรียกว่าระบบ “การประเมินตนเอง” คือ ให้ผู้เสียภาษีอากรแสดงรายรับหรือรายได้ของตนเอง คำนวณภาษีที่ตนเองต้องเสียและชำระภาษีทันทีที่ยื่นแบบแสดงรายการในเบื้องต้นต่อหน่วยงานรับแบบแสดงรายการของกรมสรรพากร

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2550) คือ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร ซึ่งไม่รวมที่ดิน สำหรับการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตหรือการให้บริการไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน เป็นวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศ อีกทั้งยังเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังช่วยรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูก รวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งช่วยกระจายการกระจุกตัวของโรงงานกิจการวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

การใช้มาตรการทางภาษีสรรพากรสนับสนุนแก่กิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งเป็นกลุ่มพลังที่ใหญ่ที่สุดของภาคธุรกิจ ที่มีประมาณกว่าร้อยละ 85 ของรายที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ในปัจจุบันมีบทบาทแสดงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยมาแต่อดีต เพราะเป็นกิจการที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ในบทบาทที่หลากหลาย คือ เป็นทั้งผู้ผลิต ผู้นำสินค้า และผู้ให้บริการ นับเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ทั้งด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ สำหรับมาตรการทางภาษี โดยใช้นโยบายลดภาษียุทธวิธีในหลักการถือว่าเป็นนโยบายที่ดีในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องจากการลดภาษีหรือคืนภาษีทำให้ประชาชนมีรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น และทำให้ภาคการผลิตขยายตัว

โดยทั่วไป วิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์จากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร และไม่เห็นคุณค่าจากการนำมาใช้ ประโยชน์มีมากน้อยเพียงใด หรือนำสิทธิประโยชน์มาใช้แต่ถูกเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเรียกตรวจ และประเมินภาษีเพิ่มขึ้น เนื่องจากนำสิทธิประโยชน์มาใช้ไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิทยาลัยขนาดกลาง และขนาดย่อม เพื่อให้วิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อมทราบถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคา ในอัตราเร่งและรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นของวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม เกิดความ เข้าใจและทราบถึงผลดีจากการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมาใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้ นิติบุคคลของวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถ หักได้เพิ่มขึ้นของวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิทยาลัยขนาดกลางและ ขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

3. ประเด็นที่ศึกษา

2.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลด อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งและรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น ของวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม มีวิธีการอย่างไร

2.2 การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนก ตามผู้ใช้และไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร มีความแตกต่างกันอย่างไร

4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิทยาลัยขนาดกลางและ ขนาดย่อม

5. ขอบเขตการศึกษา

โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับกิจการที่ได้รับมาตรการทางภาษีโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท มีมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน สำหรับการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตหรือการให้บริการไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

6. คำนิยามศัพท์

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท หรือมีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร หมายถึง ผลดีจากการนำมามาตรการทางภาษีของกรมสรรพากรมาใช้เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งและรายจ่ายที่กิจการสามารถหักได้เพิ่มขึ้น โดยศึกษาข้อมูลด้านภาษีอากรและตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดการชำระภาษีที่ต่ำกว่าปกติ

ธุรกิจเงินร่วมลงทุน หมายถึง ธุรกิจที่ระดมเงินทุนจากแหล่งต่างๆ มาเพื่อนำไปลงทุนในกิจการที่มีศักยภาพในการเติบโต และได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น

ค่าเสื่อมราคา หมายถึง มูลค่าที่เสื่อมสิ้นไปของสินทรัพย์ถาวรตามระยะเวลาการใช้งานของสินทรัพย์ประเภทนั้น ๆ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งและรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

7.2 ทำให้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในบทนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

1. สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรการทางภาษี
3. ความหมายและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
4. การพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
5. ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
6. ปัญหาและข้อจำกัดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม
7. แนวโน้มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคต

1. สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรมสรรพากรได้ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ประโยชน์แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังต่อไปนี้

1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

รัฐได้มีนโยบายยกเว้นภาษี เพื่อบรรเทาภาระหรือสนับสนุนส่งเสริมธุรกิจต่าง ๆ โดยมีการยกเว้นภาษีตามประมวลรัษฎากรที่สำคัญ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล

2. การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประมวลรัษฎากรได้กำหนดอัตราภาษีเพื่อใช้จัดเก็บภาษีแต่ละประเภทไว้ แต่รัฐบาลได้มีนโยบายลดอัตราภาษี เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการ

3. การหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมในอัตราเร่ง

กรมสรรพากรได้มีนโยบายให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักค่าเสื่อมหรือค่าเสื่อมราคาได้เร็วกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือที่เรียกว่า หักค่าเสื่อมหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง โดยมีเงื่อนไขที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถใช้สิทธิประเภททรัพย์สินและอัตรการหักค่าเสื่อมในอัตราเร่ง หรือกำหนดให้แก่ทรัพย์สินบางประเภท

4. รายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น

ปกติการประกอบธุรกิจต่าง ๆ รายจ่ายที่จ่ายเพื่อกิจการสามารถนำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่าที่จ่ายไป แต่มีบางกรณีที่ถูกกฎหมายให้หักน้อยกว่าที่จ่ายไปหรือไม่ยอมให้หักรายจ่าย ดังนั้นการหักรายจ่ายต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ถูกกฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม รัฐเห็นความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหรือให้บริการ หรือเพื่อการประหยัดพลังงานหรือมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจหรือนโยบายด้านสังคม จึงมีมาตรการภาษีที่สำคัญยอมให้หักรายจ่ายได้มากกว่าที่จ่ายจริง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรการทางภาษี

ท่ามกลางปัญหาเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันประเทศมีหนี้สินเป็นเงินตราต่างประเทศคิดเป็นเงินกว่า 92 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 3,864,000 ล้านบาท เป็นหนี้ของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์และกิจการขนาดใหญ่ทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังมีคนตกงานอีกไม่ต่ำกว่า 3 ล้านคน ในสภาพเช่นนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงคือ

1. ประเทศไทยไม่มีเงินมากพอที่จะลงทุนในกิจการขนาดใหญ่

2. ประเทศไทยไม่มีการเตรียมทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง ภูมิความรู้ของชาวไทยต่อสินค้าที่ผลิตจากทักษะและภูมิปัญญาเดิมเหล่านี้กำลังทวีค่ามากขึ้นตาม กระแสการบริโภคของโลกที่ต้องการคือ สินค้าที่มาจากธรรมชาติและสินค้าที่ผลิตด้วยมือ

3. ประเทศกำลังเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจที่ร้ายแรง คือ

(1) เงินทุนยังคงไหลออกเป็นแบบต่อเนื่อง

(2) เน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ทุนและเทคโนโลยีเป็นของธุรกิจ

ต่างประเทศ

(3) สถาบันการเงินล้มหรือเปลี่ยนเป็นเจ้าของให้ธุรกิจต่างประเทศ

(4) กิจการขนาดเล็กและขนาดกลางส่วนมากเป็นเพียงผู้จัดส่งวัตถุดิบ

ภาครัฐได้คำนึงถึงบทบาทสำคัญของมีการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ให้มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนและปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน และจากการมีมาตรการทางภาษีประเภทนี้ ทำให้ธุรกิจมีเงินนำมาลงทุนเพิ่มขึ้น อีกทั้งเป็นแรงขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

สำหรับระบบโครงสร้างภาษีอากรของประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงมาแล้วหลายครั้งเนื่องจากมีปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างภาษีให้มีความเหมาะสมกับประเทศในขณะนั้น ได้แก่

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ

แต่เดิมเศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรและประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตนี้ ประชาชนในสาขาเกษตรส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่ำ และส่วนมากไม่อยู่ในระบบภาษี อีกทั้งธุรกิจต่าง ๆ ก็ยังไม่มีระบบบัญชีที่ทันสมัย การเสียภาษีส่วนใหญ่จึงเสียเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนั้นในระยะแรกของการพัฒนาทางเศรษฐกิจรายได้จากภาษีทางตรงจึงต่ำ เมื่อเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นตามลำดับ ภาคอุตสาหกรรม และการบริการขยายตัวขึ้น มีการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น รายได้เฉลี่ยของประชากร รวมทั้งจำนวนหน่วยธุรกิจและรายได้ของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังส่งผลให้ฐานภาษีเงินได้ขยายตัวมากขึ้น รายได้จากภาษีทางตรงจึงเพิ่มมากขึ้นด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ¹

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีหลายแนวคิด เช่น

1.แนวคิดยุคก่อนเศรษฐศาสตร์

1.1 แนวคิดแบบพาณิชยนิยม (Mercantilism)

แนวคิดแบบพาณิชยนิยมหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นลัทธิชาตินิยมทางเศรษฐกิจ (economic nationalism) ซึ่งมีความเชื่อว่า ความร่ำรวยของประเทศนั้น จะวัดได้โดยดูปริมาณโลหะที่มีค่า เช่น ทองคำ หรือเงิน ที่มีอยู่ในประเทศ และสำหรับวิธีการที่จะทำให้ประเทศร่ำรวยมีปริมาณทองคำมากมายนั้น ก็คือการส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศ ให้สูงกว่าการซื้อสินค้าเข้ามาในประเทศ โดยให้ประเทศมีดุลการค้าเกินดุล ดังนั้นรัฐบาลจึงสนับสนุนให้มีการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศ มีการกีดกันทางการค้าสำหรับสินค้าจากต่างประเทศโดยภาษีขาเข้า และห้ามนำเข้าประเทศทั้งยังมีการสนับสนุนให้มีกองทัพเรือที่เข้มแข็งในการปกป้องเส้นทางเดินเรือของประเทศ พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการล่าอาณานิคม เพื่อขยายแหล่งวัตถุดิบใหม่ในการผลิตสินค้า พร้อมทั้งหาตลาดสินค้าแหล่งใหม่ในด้านของแรงงานนั้น พวกพาณิชยนิยมจะสนับสนุนให้ประเทศมีประชากรและกำลังแรงงานให้มาก เพื่อเป็นปัจจัยในการผลิตสินค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่ผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งหากมีจำนวนประชากรมากก็จะมีจำนวนแรงงานมากขึ้นทำให้ค่าแรงงานต่ำ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าทำให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งอื่น ๆ ในตลาดโลกได้ ซึ่งแนวคิดนี้จะมุ่งเน้นถึงความมั่งคั่งและอำนาจของประเทศมากกว่าความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศ

¹ รัตนาวรรณ ดวงแก้ว (2549) “บทบาทของภาษีสรรพากรกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย” (พฤษภาคม): 9-23

2.แนวคิดหลังยุคก่อนเศรษฐศาสตร์

2.1 ทฤษฎีของอดัม สมิท (Adam Smith)

อดัม สมิท (ค.ศ. 1723-1790) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ คือ กระบวนการของการเจริญเติบโตหรือความมั่งคั่งเกิดจากการเพิ่มผลิตภาพในระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้ การเพิ่มผลิตภาพ(Productivity) จะเกิดขึ้นเพราะความชำนาญเฉพาะอย่าง (specialization) อันเกิดจากการแบ่งงานกันทำ(division of labor) กล่าวคือ หากแต่ละคนจะผลิตสินค้าและบริการที่ตนเองถนัด และจะนำสินค้าและบริการที่ตนผลิตไปแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ตนผลิตได้ไม่ถนัดซึ่งคนอื่นผลิตได้ดีกว่าตนเอง และหากระบบเศรษฐกิจมีการออมที่ก่อให้เกิดการลงทุนอย่างเพียงพอ เกิดการแบ่งงานกันทำตลาดมีการขยายตัว ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการเจริญเติบโตหรือมีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น ตลาดมีการแข่งขันสมบูรณ์(perfect competition) และกลไกตลาดซึ่งเปรียบเสมือน “มือที่มองไม่เห็น” (invisible hand) ในการทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนให้มากที่สุด และนำมาซึ่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวม ดังนั้นในแนวคิดของ อดัม สมิท จะเน้นที่การเพิ่มผลิตภาพในระบบเศรษฐกิจ ถ้าในระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตดีขึ้น เศรษฐกิจก็จะเจริญเติบโตขึ้น และแนวคิดเศรษฐศาสตร์มหภาคสำนักคลาสสิกนั้น ยังถือว่าการลดภาษีเป็นนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีที่สุด เพราะมองว่าการลดภาษีเป็นการเพิ่มอุปทานมวลรวม (Aggregate Supply) ซึ่งทำให้เศรษฐกิจขยายตัวโดยไม่กระทบต่อเสถียรภาพด้านราคา

2.2 ทฤษฎีของจอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes)

เคนส์ (ค.ศ. 1883-1946) มีแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดขึ้นเป็นรายได้ประชาชาติ เกิดจากตัวกำหนด 2 ระดับ คือ ตัวกำหนดโดยตรงของรายได้และการจ้างแรงงาน ได้แก่ การบริโภคและการลงทุน ($Y = C+I$) ปัจจัยที่กำหนดคือแนวโน้มการบริโภค ความต้องการถือสินทรัพย์สภาพคล่อง และอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนหรือประสิทธิภาพส่วนเพิ่มของทุน และการปล่อยให้เศรษฐกิจเป็นไปตามกลไกตลาดนั้นไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าควรมีการแทรกแซงของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมการจ้างงานเต็มที่ การแทรกแซงอาจทำโดยการควบคุมคือ การลดอัตราดอกเบี้ย (เพื่อกระตุ้นการลงทุน) เพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาล (โดยใช้งบประมาณขาดดุล) และการกระจายรายได้เพื่อให้เกิดการยกระดับการใช้จ่ายในการบริโภคให้มากขึ้น

นโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจ

ในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลสามารถมีอิทธิพลต่อโครงสร้างภายใน อารมณ์ เช่น ในช่วงแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจรัฐเน้นนโยบายการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้า จึงมีการปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศ โดยการกำหนดอากรขาเข้าในระดับสูงเป็นเครื่องมือหลัก รายได้จากอากรขาเข้าในช่วงแรกจึงค่อนข้างสูง ต่อมา มีการสนับสนุนการผลิตเพื่อการส่งออก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้สินค้าส่งออกมีภาระต้นทุนต่ำสุด จึงมีการลดอากรขาเข้า

วัตถุดิบ สินค้าทุน และปัจจัยการผลิตอื่น ๆ และยกเว้นการเก็บอากรสินค้าขาออก ทำให้รายได้จากอากรขาออกจึงลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยได้เปิดเสรีทางการค้า และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในองค์การการค้าโลก และอยู่ใต้ข้อผูกพันตามกรอบเขตการค้าอาเซียน ทำให้ประเทศต้องมีการปรับลดอากรขาเข้าตามกรอบที่ตกลงไว้ส่งผลให้รายได้อากรขาออกมีแนวโน้มลดลงอย่างมาก

การปฏิรูปภาษีและการปรับปรุงการบริหารจัดเก็บภาษี

โดยมีการปรับปรุงภาษีเงินได้ให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น มีอัตราภาษีที่เหมาะสม มีฐานภาษีที่กว้างยอมทำให้รายได้ภาษีเพิ่มขึ้นการปฏิรูปภาษีการขายที่สำคัญ คือ การนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาทดแทนภาษีการค้า ในปี พ.ศ.2535 ซึ่งเป็นการลดปัญหาในการบริหาร และขจัดข้อด้อยของภาษีการค้า ทำให้การจัดเก็บภาษีการขายทั่วไปเพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มประเภทภาษีและเพิ่มรายการสินค้าก็มีส่วนเพิ่มรายได้ภาษีเช่นกัน เช่น การเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม มีผลทำให้ภาษีทางตรงสูงขึ้น

วัฏจักรเศรษฐกิจและวิกฤติเศรษฐกิจ

ในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะตกต่ำมักพบว่ารายได้ภาษีที่เก็บมีแนวโน้มต่ำกว่าประมาณการ และจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าช่วงเวลาปกติ โดยเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรขาเข้าจะลดลงมากในช่วงวิกฤติ เนื่องจากผู้ประกอบการเกิดภาวะขาดทุน ในส่วนของอากรขาเข้าพบว่า การนำเข้าเกือบทุกประเภทลดลง โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยซึ่งส่วนมากเสียภาษีอากรขาเข้าในอัตราที่สูง โครงสร้างภาษีอากรที่เหมาะสมกับประเทศกำลังพัฒนาในประเทศหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเหมาะสมกับประเทศอื่นๆ ก็ได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสภาพความเป็นอยู่ทางสังคม การเมืองซึ่งแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันไป และโครงสร้างของภาษีที่เหมาะสมในขณะปัจจุบัน ก็ไม่อาจบอกได้ว่าจะเหมาะสมกับเศรษฐกิจในอนาคตที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการประเมินประสิทธิภาพของโครงสร้างภาษีที่เหมาะสมเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้พัฒนาโครงสร้างของภาษีให้มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตลอดเวลา

3. ความหมายและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายประการ ดังต่อไปนี้

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2551) ความหมายของวิสาหกิจครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มได้แก่

1.กิจการการผลิต ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และเหมืองแร่

2. กิจการการค้า ครอบคลุมการค้าส่ง และการค้าปลีก

3. กิจการบริการ เป็นกิจการที่สนับสนุนการผลิต การค้า การอำนวยความสะดวกต่อการผลิต การค้าและการบริโภค เช่น การโรงแรม การท่องเที่ยว การขนส่ง

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดลักษณะขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.กำหนดจากมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร สำหรับกิจการแต่ละประเภท ดังนี้

1) กิจการการผลิต วิสาหกิจขนาดกลาง มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท และวิสาหกิจขนาดย่อม มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท

2) กิจการบริการ วิสาหกิจขนาดกลาง มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท และวิสาหกิจขนาดย่อม มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท

3) กิจการการค้า แบ่งออกเป็นการค้าส่งและการค้าปลีก ดังนี้

- การค้าส่ง วิสาหกิจขนาดกลาง มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 100 ล้านบาท และวิสาหกิจขนาดย่อม มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท

- การค้าปลีก วิสาหกิจขนาดกลาง มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 60 ล้านบาท และวิสาหกิจขนาดย่อม มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท

2. กำหนดจากจำนวนการจ้างงาน สำหรับกิจการแต่ละประเภท ดังนี้

1) กิจการการผลิต วิสาหกิจขนาดกลาง จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน และวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน

2) กิจการบริการ วิสาหกิจขนาดกลาง จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน และวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน

3) กิจการการค้า แบ่งออกเป็นการค้าส่งและการค้าปลีก ดังนี้

- การค้าส่ง วิสาหกิจขนาดกลาง จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน และวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 25 คน

- การค้าปลีก วิสาหกิจขนาดกลาง จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 30 คน และวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 15 คน

สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2550) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร ซึ่งไม่รวมที่ดิน สำหรับการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตหรือการให้บริการไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

กรมสรรพากร (2545) วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท หรือมีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

สรุป ความหมายของวิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีการประกอบกิจการการผลิต กิจการบริการ กิจการการค้า ที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท หรือมีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

ความสำคัญของของวิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจ

วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถพัฒนาระบบเศรษฐกิจได้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยการสร้างงาน วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจ้างงาน ให้แรงงานได้มีงานทำ เพิ่มอัตราการจ้างงานในประเทศให้สูงขึ้น
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างผลผลิตที่มาจากการผลิตสินค้าหรือบริการให้กิจการเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต
3. สร้างเงินตราต่างประเทศ วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการติดต่อกับธุรกิจต่างประเทศ และส่งออกสินค้าหรือบริการไปยังต่างประเทศ
4. ประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ
5. เป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุน และสร้างเสริมประสบการณ์ เพื่อให้วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เรียนรู้ ทักษะ สามารถขยายกิจการต่อไปในอนาคต
6. ช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่น ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม
7. เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือ ฝึกฝนให้แรงงานเกิดความชำนาญในหน้าที่การงาน

4. การพัฒนาศักยภาพของวิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาของอุตสาหกรรมไทย ให้มีความยั่งยืนนั้น หนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเท่าที่ผ่านมา นั้นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็ตระหนักถึงการดำเนินการต่างๆ ในช่วง 1-5 ปีข้างหน้าที่จะเกิดขึ้นในการพัฒนาเพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจในอนาคต

มีธุรกิจอีกหลายแห่งที่ให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงและยกระดับเทคโนโลยีเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญที่สุด ตามด้วยการปรับปรุงเทคโนโลยีในการควบคุมคุณภาพการสร้างความแข็งแกร่งให้กับตลาดภายในประเทศ การพัฒนาบุคลากร และสุดท้ายคือการขยายไปสู่การส่งออก ดังนั้นการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ในขณะที่ปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดที่ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่คือ ข้อจำกัดในเรื่องของเงินทุน ความสามารถของบุคลากรที่ไม่เพียงพอ และการสนับสนุนจากสถาบันต่างๆ ที่ไม่เพียงพอ

เทคโนโลยีกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เมื่อพูดถึงเทคโนโลยี ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยังขาดความเข้าใจ และจะมองว่านั่นคือการลงทุนสำหรับองค์กรใหญ่ๆ เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงเทคโนโลยีในปัจจุบันมีอยู่เป็นจำนวนมากที่เน้นให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องคอยติดตามสิ่งเหล่านี้ และในทางกลับกัน ผู้ค้าเองก็ต้องให้ความรู้ในเทคโนโลยีต่างๆ แก่ผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน ว่าเทคโนโลยีต่างๆ ทั้งหลายนั้นมีความสำคัญต่อธุรกิจอย่างไรบ้าง

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการเปิดตลาดใหม่ๆ และช่วยเพิ่มโอกาสทางธุรกิจให้มีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงลูกค้าได้ตลอด 24 ชั่วโมง และไม่ว่าลูกค้าเหล่านั้นจะอยู่ที่มุมใดของโลก ขอให้เพียงแค่คนเหล่านั้นสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ และสามารถเห็นหน้าร้าน และสินค้าผ่านทางออนไลน์ได้ ระบบเทคโนโลยีการสั่งซื้อและการจัดส่ง รวมถึงระบบในการชำระค่าสินค้า และระบบรักษาความปลอดภัย ก็จะเข้ามาช่วยเพื่อให้ธุรกรรมนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างปลอดภัย ซึ่งในปัจจุบันนี้มีเว็บไซต์ที่เป็นตลาดสินค้าอยู่จำนวนหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งหลายสามารถซื้อขายสินค้าของตนเองได้อีกด้วย และนั่นก็คือการเพิ่มช่องทางการดำเนินธุรกิจแบบอีคอมเมิร์ซนั่นเอง

สำหรับผู้ที่มีการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ของลูกค้าเองในรูปแบบเฉพาะที่สามารถเรียกค้นและวิเคราะห์ได้ ก็จะสามารถเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจในการเข้าถึงความต้องการของลูกค้า และสามารถนำเสนอสินค้าตามที่ลูกค้าต้องการ ในลักษณะของการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relationship Management: CRM) ย่อยๆ ได้อีกทางหนึ่ง ในส่วนของข้อมูลสินค้าเอง เทคโนโลยียังช่วยให้สามารถรับรู้สถานะของสินค้าต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที ทำให้ผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจ และบริหารสายการซัพพลายสินค้า (Supply Chain Management: SCM) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น เทคโนโลยียังเข้ามามีบทบาทอย่างมากที่จะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้สะดวกมากขึ้น แต่เดิมนั้นธุรกิจต่างๆ ยังอาจจะใช้เพียงแค่โทรศัพท์ หรือแฟกซ์ในการติดต่อสื่อสาร อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีเทคโนโลยีเป็นจำนวนมากที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเลือกใช้ได้ใน การติดต่อสื่อสาร อย่างเช่น อีเมล อินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งการส่งเสียงโดยใช้เทคโนโลยี Voice Over IP (VoIP) การสื่อสารทั้งภายในและภายนอกสามารถทำได้ อย่างสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีต้นทุนที่ต่ำลงอย่างมาก

อันที่จริงแล้ว ประโยชน์ที่เทคโนโลยีได้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นั้นมีอยู่มากมายหลายประการ แต่จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดก็คือ จุดประสงค์ของการดำเนินธุรกิจนั่นเอง ผลกำไรที่หล่อเลี้ยงธุรกิจ เทคโนโลยีช่วยให้ธุรกิจทั้งหลาย สามารถลดต้นทุน และนั่นก็หมายถึงการเพิ่มผลกำไรให้แก่ธุรกิจ และนั่นก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจอยู่รอด และสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้

การเริ่มต้นธุรกิจทั่วไป จะต้องมีการวางแผนในการดำเนินธุรกิจ สำหรับเทคโนโลยีเองผู้ประกอบการควรจะเริ่มต้นจากการวางแผนทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างแรก จากนั้นผู้ประกอบการจะต้องตัดสินใจว่าจะเป็นผู้ดำเนินการด้วยตัวเอง หรือว่าจะให้ใครมาทำทำให้ ซึ่งการดำเนินการด้วยตัวเองนั้นจะต้องมีการลงทุนทั้งในด้านเครื่องมือ ซึ่งประกอบไปด้วยฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น ระบบเครือข่าย รวมถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วย แต่ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือผู้ประกอบการจะต้องลงทุนในส่วนของบุคลากรในการจัดการกับระบบ รวมถึงการบำรุงรักษาระบบอีกด้วย

อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการอาจจะเริ่มจากการใช้บริการจากผู้ให้บริการ ที่มีเครื่องมือ อุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐาน และบุคลากร พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้เรียบร้อยแล้ว โดยผู้ประกอบการสามารถเลือกที่จะชำระเป็นค่ารายเดือน ซึ่งจะเป็นการตัดความยุ่งยากในการอิมพลีเมนต์เทคโนโลยีไปได้อย่างมาก

สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นั้น สิ่งที่ขาดไปนอกจากจะเป็นเงินทุน นั้น สิ่งที่สำคัญที่ขาดไปในแง่ของเทคโนโลยีเพื่อการดำเนินธุรกิจ คือ ความรู้ ความเข้าใจในตัวเทคโนโลยี ว่าแท้ที่จริงแล้วในตลาดมีเทคโนโลยีอะไรบ้างที่เรานำมาไปใช้ได้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินธุรกิจ

5. ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. การพัฒนาฐานะความเข้มแข็งทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ มาตรการการแก้ไขปัญหาหนี้เสียและจัดหา

สินเชื่อให้วิสาหกิจที่มีหนี้เสียแต่ยังมีศักยภาพ ด้วยการสร้างกลไกในการแก้ไขปัญหาหนี้เสียของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งรวมทั้งสร้างเครื่องมือและแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหา มาตรการเร่งรัดการปล่อยสินเชื่อ และการเสริมสภาพคล่องของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยการจัดหาเงินทุนให้กับผู้ประกอบการชุมชน จัดหาสินเชื่อผู้ประกอบการใหม่ จัดหาสินเชื่อผู้ประกอบการส่งออก และผู้ประกอบการทั่วไป รวมทั้งผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดจิ๋ว และจัดหาสินเชื่อในลักษณะร่วมปล่อยกู้ จัดตั้งกองทุนจับคู่ธุรกิจ และสินเชื่อสำหรับผู้ผลิตวัตถุดิบ มาตรการในการจัดทำบัญชีให้อยู่ในระดับแหล่งเงินกู้ยอมรับได้ รวมทั้งการเข้าเป็นพี่เลี้ยงในด้านการบริหารจัดการ และการสร้างความรัดกุมทางการเงิน เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการจัดทำระบบบัญชีที่ได้ มาตรฐานสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สนับสนุนระบบพี่เลี้ยงที่ให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการจัดการทางการเงิน มาตรการส่งเสริมให้สถาบันการเงินของรัฐและกองทุนเอกชนร่วมลงทุนในรูปของการร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเมื่อพัฒนาแล้วควรส่งเสริมให้เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เพื่อผลักดันให้กิจการร่วมทุนของภาคเอกชนเกิดผลในทางปฏิบัติ มาตรการขยายและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบประกันสินเชื่อ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม(บสย.) และปรับบทบาทให้ครอบคลุมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด รวมทั้งปรับเกณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อ ขณะที่มาตรการระยะกลางและระยะยาว ในการพัฒนาฐานะความเข้มแข็งทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะประกอบด้วย การเพิ่มศักยภาพของกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยการส่งเสริมขยายกิจการให้บริการทางการเงินมากขึ้น

2.การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การสร้างและขยายโอกาสเพื่อการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องเร่งดำเนินการเร่งด่วน คือ สนับสนุนขีดความสามารถในการหาและเจาะตลาดใหม่และตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน มาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบการกระจายสินค้า พัฒนาระบบขนส่งให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ต้นทุนต่ำลง มาตรการส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการของธุรกิจไทย มาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ ส่งเสริมการตลาดให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลดต้นทุนทางการตลาด โดยการให้บริการการตลาด เผยแพร่ชื่อเสียงสินค้าไทยและส่งเสริมการค้าเงินงานทางการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น การจัดตั้งบริษัททางการค้า มาตรการส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด มาตรการส่งเสริมการพัฒนาครุภัณฑ์และภาพลักษณ์สินค้าไทย และมาตรการเร่งพัฒนาระบบข้อมูลทางการค้าและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการค้า

3.การสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ มาตรการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย นโยบายและกฎระเบียบที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อ

การประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรการปรับปรุงระบบจัดการภาครัฐในการแก้ไขปัญหาให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมาตรการระยะกลางและยาว คือ การออกและปรับปรุงกฎหมาย นโยบายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี การตลาดและการเงินเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคและเสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4.การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งขององค์กรภาคเอกชน มีมาตรการเฉพาะหน้า ที่ต้องเร่งดำเนินการเร่งด่วนคือ มาตรการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์บทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรการลดภาระต้นทุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการผลิต พลังงาน การจัดการ และการตลาดให้สามารถแข่งขันได้ มาตรการปรับระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง และการเข้าถึงบริการของภาครัฐ เพื่อให้เอื้อต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรการสนับสนุนหน่วยงานที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถกำหนดนโยบาย มาตรการ โครงการและแนวทางปฏิบัติ ให้ชัดเจน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม โดยมีมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือการสร้างแรงจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้าสู่ระบบ

5.การพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความสามารถทางการจัดการให้สูงขึ้นและได้มาตรฐานสากล มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนคือ มาตรการยกระดับความรู้ ความสามารถและทักษะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ขณะที่มาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การปรับระบบการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาทางไกลที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความรู้และทักษะของผู้ประกอบการ

6.การพัฒนาประสิทธิภาพภาคการผลิต การค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและท้องถิ่นชุมชน มีมาตรการเฉพาะหน้าเร่งด่วน คือ มาตรการพัฒนาและประยุกต์ใช้ระบบวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำแก่สถานประกอบการ จัดมาตรการส่งเสริมให้ถึงระดับจังหวัดและท้องถิ่นโดยเร็ว ด้วยการกระจายบริการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่ต่างจังหวัดและท้องถิ่นให้ทั่วถึง และมีมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ สนับสนุนการยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่มาตรฐานสากล และมาตรการส่งเสริมการสร้างระบบศึกษาที่เทียบเคียงกับผู้อื่น ของธุรกิจในแต่ละสาขา โดยเฉพาะวิสาหกิจที่ผลิตเพื่อส่งออก

7.การส่งเสริมค่านวัตกรรมและพัฒนานวัตกรรม และการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีมาตรการเฉพาะหน้าเร่งด่วน คือ การจัดตั้งศูนย์ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมและ

เผยแพร่ข้อมูล และเป็นตัวกลางในการจัดหาสิทธิบัตรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรการจัดตั้งศูนย์ออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการออกแบบและเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน มาตรการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรร่วมกัน สำหรับมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การส่งเสริมการทำวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ มาตรการส่งเสริมยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานสากล มาตรการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และทันสมัย ที่พัฒนามาจากองค์ความรู้ภายในประเทศ มาตรการสร้างความร่วมมือด้านงานวิจัยพัฒนา ระหว่างรัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาให้มีการทำงานและใช้ทรัพยากรร่วมกัน มาตรการพัฒนาเครือข่าย และประสิทธิภาพแหล่งบริการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้มีการนำผลงานการวิจัยและพัฒนา ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์มากขึ้น และมาตรการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ด้วยการสร้างแรงจูงใจ และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

8.การพัฒนาความเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ครบวงจร มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ การส่งเสริมให้เกิดการรับช่วงการผลิตที่เชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในระดับประเทศ และต่างประเทศ และมีมาตรการระยะกลางและระยะยาวคือ การพัฒนาข้อมูลข่าวสารและพัฒนาโครงการนำร่องเพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจครบวงจร

9.การพัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ การเพิ่มคุณภาพทักษะและความรู้ของบุคลากรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นของระบบการฝึกอบรมให้ตอบสนองต่อความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรการการศึกษาเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่เกษียณแล้วในสาขาที่ขาดแคลน มาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การเพิ่มประสิทธิภาพตามระบบทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและปรับปรุงโครงสร้างของอัตราค่าจ้างให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคคล มาตรการปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพการผลิตบุคลากรในสถาบันการศึกษา และการวางแผนทรัพยากรกรรมมนุษย์สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและแนวโน้มธุรกิจ มาตรการพัฒนาวิสัยทัศน์หลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวธุรกิจ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสำหรับกลุ่มส่งออก

10.การพัฒนาการผลิตและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ อบรมผู้ประกอบการให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานและการผลิตสมัยใหม่ และมีมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการให้ทันสมัยและมีความ

เป็นมืออาชีพ มาตรการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจให้เอื้อต่อ การประกอบกิจการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งออก ทั้งด้านบริการข้อมูลข่าวสารและการปรับปรุงกฎระเบียบ

11.การพัฒนาโอกาสทางการตลาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาค และตลาดโลก มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนคือ มาตรการส่งเสริมการเจาะ ตลาดใหม่และผลักดันให้ไทยเป็นประตูสู่ภูมิภาคอิน โดจีนและจีนตอนใต้ ด้วยการส่งเสริม ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านและการเจาะตลาดใหม่ มาตรการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม การสร้างและขยายโอกาส เพื่อการส่งเสริมการตลาดของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม เช่น การจัดตั้งบริษัททางการค้า มาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การลด ต้นทุนทางการตลาดและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของการตลาด รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาตราหือและภาพ-ลักษณ์สินค้าไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ

12.การลดภาระและความเสียเปรียบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มส่งออกที่เกิดจากกฎหมาย นโยบายและมาตรการรัฐ มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องเร่งดำเนินการเร่งด่วน คือ การปรับปรุงระบบการศันภาษี โครงสร้างภาษีและลดขั้นตอนพิธีทางศุลกากร เพื่อลดต้นทุนให้ วิสาหกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและมีมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การสร้าง ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้วยการส่งเสริมองค์กรเอกชนให้เป็น กลไกในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีปัญหา ยุทธศาสตร์วิสาหกิจที่ใช้ ฐานความรู้สมัยใหม่และผู้ประกอบการใหม่

13.การสร้างบ่มเพาะและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อรองรับกลุ่มประกอบ การใหม่ และกลุ่มวิสาหกิจที่ใช้ฐานความรู้สมัยใหม่ มีมาตรการเฉพาะหน้า ที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ มาตรการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับกลุ่มวิสาหกิจที่ใช้ฐานความรู้สมัยใหม่และกลุ่ม ผู้ประกอบการใหม่ มีมาตรการระยะกลาง ระยะยาวคือ จัด โครงสร้างพื้นฐานด้านการเงินในลักษณะ ของกองทุนร่วมทุน เพื่อเพิ่มช่องทางในการประกอบธุรกิจให้ผู้ประกอบการใหม่และผู้ประกอบการ ICT

14.การพัฒนาและเชื่อมโยงงานศึกษา วิจัย พัฒนาและนวัตกรรม มีมาตรการระยะ กลางระยะยาว คือ การพัฒนางานศึกษาวิจัยและนวัตกรรมในกลุ่มผู้ประกอบการใหม่และวิสาหกิจ ที่ใช้ฐานความรู้สมัยใหม่ เช่นการเชื่อมโยงระหว่าง รัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาในการใช้ทรัพยากร ด้านการวิจัยร่วมกัน และการสร้างกลไกให้มีการนำผลงานวิจัยไปพัฒนาในเชิงการค้า รวมทั้งจัดให้ มีกองทุนสนับสนุนงานวิจัยสาขาต่างๆ ที่เอื้อประ โยชน์โดยตรงต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม

15.การสร้างและปลูกจิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการ มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้อง ดำเนินการเร่งด่วน คือ การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการ ด้วยการเร่งรัดพัฒนา

ผู้ประกอบการและบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ โดยมีมาตรการระยะกลางและระยะยาว คือ การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเมื่อจบการศึกษาแล้ว

16. การสร้างโอกาสโดยอาศัยการสนับสนุนมาตรการต่างๆ ให้กับผู้ประกอบการใหม่ มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องเร่งดำเนินการเร่งด่วนคือ มาตรการสร้างโอกาสในการเริ่มธุรกิจใหม่ มาตรการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อสร้างโอกาสในการประกอบธุรกิจ มาตรการสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการทำธุรกิจ และมีมาตรการระยะกลางระยะยาวคือ การจัดอบรมความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อการประกอบธุรกิจ มาตรการตลาดเพื่อผู้ประกอบการใหม่ มาตรการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิต การจัดการวิสาหกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ทันสมัยมาตรฐานสากล และมาตรการสนับสนุนสถานที่ดำเนินกิจการหรือสถานประกอบการเพื่อลดต้นทุน

17. การเสริมสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนคือ สร้างบรรยากาศและอำนวยความสะดวกให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ เช่น จัดสินเชื่อพิเศษเพื่อการพัฒนาทางธุรกิจใหม่ มีมาตรการระยะกลางระยะยาวคือ จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมผู้ประกอบการใหม่ เพื่อดูแลและผลักดันมาตรการในการสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่ มาตรการผลักดันการออกกฎหมายธุรกิจแฟรนไชส์ ที่เอื้อต่อการเกิดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใหม่ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

18. การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ ด้วยการพัฒนางานวิจัยและพัฒนายกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการของชุมชน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

19. การเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนให้เกิดการพัฒนาพร้อมกันทั้งระบบ ด้วยการส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพิ่มความรู้ทักษะของวิสาหกิจชุมชน ทั้งด้านการผลิต การจัดการ และการตลาด

20. การสร้างโอกาสทางการตลาด และการกระจายสินค้าจากชุมชน ชุมชน ไปสู่ตลาด มีมาตรการเฉพาะหน้าที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนคือ ปรับปรุงระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เอื้อต่อวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมรับช่วงการผลิตที่เชื่อมโยงกับ วิสาหกิจขนาดใหญ่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาช่องทางตลาดและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเพื่อเป็นช่องทางในการนำสินค้าชุมชนออกสู่ตลาด และส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน

6. ปัญหาและข้อจำกัดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม

การที่ภาครัฐให้ความสำคัญอย่างมากแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ในปัจจุบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยังพบปัญหาและข้อจำกัด ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการตลาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มักตอบสนอง ความต้องการของตลาดในท้องถิ่นหรือตลาดภายในประเทศ ซึ่งยังขาดความรู้ความสามารถในด้านการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่งตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

2. ขาดแคลนเงินทุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักประสบปัญหาการขอกู้เงิน จากสถาบันการเงิน เพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุนหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากมักจะประสบปัญหาในเรื่องการหาแหล่งเงินทุนสำหรับการขยายกิจการ ทั้งนี้นอกเหนือจากปัญหาทั่วไป อย่างเช่นเรื่องของเครดิตและการเขียนแผนธุรกิจที่ยังไม่ชัดเจน รวมถึงความสามารถในการแสวงหาหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์เพื่อธุรกรรมทางการเงินแล้ว ยังเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องของระบบบัญชี

ในขณะที่เริ่มต้นธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนมากมักไม่ได้เตรียมความพร้อมหรือให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบัญชีของกิจการให้เป็นระเบียบถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองเชื่อถือกันโดยทั่วไป โดยมักจะละเลยให้บัญชีของกิจการ ไม่สามารถตรวจสอบที่มาที่ไปของรายการบัญชีต่างๆ ได้

ด้วยเหตุนี้เมื่อถึงเวลาที่กิจการมีความจำเป็นที่จะต้องขยายธุรกิจ การขอรับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินจึงมักจะเกิดอุปสรรคและข้อติดขัดต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องของเครดิตและความเชื่อถือ เนื่องจากสถาบันการเงินไม่มั่นใจในเอกสารทางบัญชีการเงินที่กิจการนำมาแสดงประกอบเป็นหลักฐานในการขอการสนับสนุนต่างๆ

ซึ่งในบางกรณีความไม่ชัดเจนของระบบบัญชียังส่งผลให้เกิดข้อสงสัยถึงความเป็นไปได้ของธุรกิจของผู้ประกอบการนั้นๆด้วยว่าจะสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีจริงอย่างที่นำเสนอไว้ในแผนธุรกิจหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้นก็คือโอกาสที่สถาบันการเงินอาจจะเกิดความสงสัยในตัวผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการด้วยว่า จะสามารถนำสิ่งที่สถาบันการเงินให้การสนับสนุนนั้นไปดำเนินการ ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตกลงกันไว้ได้หรือไม่

ดังนั้น จึงมักจะ ได้ยิน ได้ฟังคำแนะนำจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้มีประสบการณ์บอกกล่าวแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่อยู่เสมอว่า ในการเริ่มต้นธุรกิจ ผู้ประกอบการที่มองว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางบัญชีของกิจการเป็นค่าใช้จ่ายส่วนเกิน เป็นเงินที่ยังไม่สมควรจ่ายในขั้นเริ่มต้น จะก่อให้เกิดผลได้ผลเสียในอนาคต

3.ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีปัญหาการหมุนเวียนเข้า - ออกของแรงงานที่มักจะมียู่ในระดับสูง เนื่องจากแรงงานที่มีฝีมือและมีความชำนาญสูงมักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ธุรกิจ และอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่กว่า ด้วยเหตุผลในเรื่องของผลตอบแทนและโอกาสที่ดีกว่า ในแง่ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอการพัฒนาไม่ต่อเนื่อง และความเสียหายอันเกิดจากเข้า-ออกของแรงงานและการเร่งพัฒนาฝีมือแรงงานใหม่เพื่อให้ทำงานได้ตามเกณฑ์ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า

4.ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไปวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำและผู้ประกอบการ/พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัย จึงทำให้ขาดการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี กิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ซับซ้อน การผลิตรวมถึงการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจ จะอาศัยความชำนาญเฉพาะด้านและปัจจัยทางภูมิศาสตร์ หรือทำเลที่ตั้งกิจการที่ใกล้เคียงกับกลุ่มลูกค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจเป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน แต่ในสถานการณ์จริง การขยายตัวทางธุรกิจไม่สามารถหลีกเลี่ยงการขยายตัวในด้านการผลิต ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของโรงงานและกระบวนการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยขึ้น การแข่งขันทางการตลาดและโฆษณา ระบบสารสนเทศใช้ในการควบคุมกระบวนการผลิต บริการ และการบริหารจัดการทั้งในภาพรวมและหน่วยการผลิตย่อยและอื่นๆส่งผลให้คนงานที่มีความเคยชินกับวิธีการทำงานแบบเดิมจำเป็นต้องยกระดับความรู้ความสามารถในการผลิตการตลาด และใช้งานเทคโนโลยีที่สูงขึ้น ซึ่งผลสำเร็จก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวได้ของคนงานแต่ละคนและประสิทธิภาพของการส่งเสริมอบรมพัฒนาความรู้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ละแห่ง แต่ที่น่าสนใจที่สุดอีกประการหนึ่งของการขยายขยายกิจการ การผลิตหรือบริการ ตลอดจนเทคโนโลยีและบุคลากรขององค์กรก็คือ การลดน้อยถอยลงไปของความเป็น Unique Selling Point ของสินค้าและบริการอันเนื่องมาจากในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต กิจการไม่สามารถรักษาจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบเฉพาะในเรื่องของความแตกต่างของผลิตภัณฑ์หรือบริการจากฝีมือและความชำนาญ

เฉพาะในการผลิตในปริมาณในจำนวนจำกัดต่อไปได้ และถูกลดทอนความเข้มข้นลงไปเนื่องจากการผลิตที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเต็มตัว

5. ข้อจำกัดด้านการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารที่มีระบบใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนถูกเรียนผิดเป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงานการบริหารภายในลักษณะนี้แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้ มีระบบก็จะเกิดปัญหาเกิดขึ้นได้

จุดเริ่มต้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยมากมักจะมีที่มาจากธุรกิจครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยสังคมที่โดยพื้นฐานแล้วจะมีความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารจัดการต่างๆของกิจการ ได้คล่องแคล่วรวดเร็วน้อยกว่ากิจการที่มีพื้นฐานมาจากทุนและการจัดการที่อิสระและเป็นมืออาชีพ

ในกรณีธุรกิจของครอบครัว ที่ดำเนินธุรกิจก้าวมาถึง ก้าวที่ต้องขยายตัวนั้น ข้อจำกัดที่ จะพบอยู่เสมอก็คือ การปรับระบบการทำงานที่ไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่ขยายใหญ่และเติบโตขึ้นขององค์กร ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของการแข่งขันทางธุรกิจในยุคสมัยที่ ต้องการการปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและกระจายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ

6. ปัญหาการเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะ โรงงานห้องแถวไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์ หรือทะเบียนการค้าตั้งนั้นกิจการ โรงงานเหล่านี้ จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้อง เกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินทุนและ การจ้างงาน เพื่อจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพียง 8.1 % เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการ ส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์การภาครัฐและเอกชน การพัฒนา ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านมาได้ดำเนินการ โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการส่งออก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคม การค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมี จำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่อง

บุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขาภูมิภาคการให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยทั่วไป จึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสาร ด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

7. แนวโน้มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคต

ผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ซึ่งเริ่มจากสถาบันการเงินก่อนจะลุกลามไปสู่ธุรกิจเกือบทุกสาขาทั้งกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็กล้วนได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นด้วยกันทั้งสิ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่แท้จริงก็ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจเช่นเดียวกันกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ล้วนประสบปัญหาขาดสภาพคล่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้อำนาจซื้อและการบริโภคของประชาชนลดน้อยลงเป็นผลให้กิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องชะลอหรือลดการผลิต การจำหน่ายหรือถึงขั้นปิดกิจการไปในที่สุด โดยกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เป็นการรับช่วงการผลิตจากกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางที่ใช้เทคโนโลยีที่พึ่งพาจากต่างประเทศ เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ เป็นต้น ส่วนกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่พึ่งพาตนเองได้ และมักจะใช้ภูมิปัญญาไทยเป็นพื้นฐานมาจากครอบครัวจะสามารถดำรงธุรกิจอยู่ได้ เนื่องจากกลุ่มนี้จะมีความคล่องตัวในเรื่องการจัดการ เทคนิคการผลิต การจำหน่าย ซึ่งมักจะมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว เพื่อรับมือกับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจได้ดีกว่า กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่รับช่วงการผลิตจากบริษัทอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และขนาดกลาง แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยทั่วไปก็ยังคงได้รับผลกระทบจากอำนาจซื้อและการบริโภคที่น้อยลงขอประชาชน และมีปัญหาคือสภาพคล่องทางการเงิน ที่กระจายไปทั่วระบบเศรษฐกิจ หากภาครัฐไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเหล่านี้ ก็จะทำให้ทยอยปิดกิจการไปเรื่อย ๆ กระทั่งกลายเป็นปัญหาเรื้อรังทางเศรษฐกิจและส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมในที่สุด

ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่เศรษฐกิจชาติ

การพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมทั้งแนวทางการพัฒนาต่อไปในอนาคต ควรจะให้ความสำคัญกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่า

กิจการขนาดใหญ่จะไม่ให้การสนับสนุนอีกต่อไป แต่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการส่งเสริมกิจการ ให้มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น โดยสร้างความแข็งแกร่งให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีจุดอ่อน โดยการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและ ให้เกิดความต่อเนื่อง เนื่องจากหากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแข็งแกร่งสามารถยืนหยัดและแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศได้ก็จะกลายเป็นรากฐานสำคัญต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

แนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างชัดเจนในภาพรวม มีดังนี้

1. เพื่อบรรเทาปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กำลังประสบอยู่ใน

ปัจจุบัน และช่วยพยุงกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ดำรงอยู่รอดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจ มีแนวทางดำเนินการ คือ

(1) ปรับปรุงเพิ่มเติม เสริมแต่งในจุดที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหา เช่น เทคโนโลยีการผลิตและการบริหาร การตลาด การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาบุคลากร และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล

(2) สร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติการ

(3) สร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น องค์กรภาครัฐ เอกชน ทั้งส่วนกลางและภูมิภาค สถาบันอิสระเฉพาะทาง และ สถาบันการศึกษา

2. พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ดำเนินการอยู่แล้วให้มีการขยายตัว เจริญเติบโต และสามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับประเทศและระดับโลกโดยมีความสามารถเทียบได้ กับวิสาหกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างชาติ และสามารถออกไปแข่งขันในต่างประเทศ มีแนวทางดำเนินการคือ

(1) เน้นความเข้มข้นการพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ มาตรฐานคุณภาพสินค้า ความรวดเร็วในการส่งมอบสินค้า และการให้บริการ มาตรฐานระบบการบริหารการผลิต เช่น ISO 9000 หรือ ISO 14000 มาตรฐานสุขอนามัย การป้องกันสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ และการคุ้มครอง แรงงาน และสิทธิมนุษยชน

(2) เน้นกลไกการสนับสนุนเงินทุน การร่วมทุน (Venture Capital) และการระดม ทุนในตลาดหลักทรัพย์สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อปรับปรุงผลผลิต (Productivity) เพื่อปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรม เพื่อปรับปรุงระบบการจำหน่าย และบริการให้รวดเร็ว และเพื่อขยายกิจการ

3. สร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอนาคต มีนวัตกรรม หรือเป็นกลุ่ม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านนโยบายการพัฒนาให้เกิดขึ้น และเติบโตอย่างยั่งยืนมี

แนวทางดำเนินการคือ เน้นในเรื่องข้อมูลข่าวสารการลงทุนสาขาที่มีศักยภาพ เน้นกลไกการส่งเสริมอย่างใกล้ชิดและครบวงจรในลักษณะการบ่มเพาะ (Incubation) เน้นกลไกสินเชื่อเพื่อการเริ่มต้นกิจการ (Start-up Loans) และ เน้นกลุ่มเป้าหมายด้านนโยบาย เช่น กลุ่มผู้มีความรู้และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มผู้จบการศึกษาใหม่ที่มีความสามารถเชิงนวัตกรรม และกลุ่มราษฎรหรือราษฎรอิสระ ที่จะจัดตั้งหน่วยผลิต หรือธุรกิจชุมชน

แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2550-2554 มีสาระสำคัญมีดังนี้

1. กระบวนการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และใช้กระบวนการทำงานหลายรูปแบบ

2. ศึกษาสถานการณ์ทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ โครงสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ติดตามและประเมินผลการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2545 – 2549 (แผนฉบับที่ 1) และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2547 - 2549 ศึกษาบริบทการพัฒนาที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย รวมทั้งวิเคราะห์จุดอ่อน- จุดแข็ง โอกาส- ข้อจำกัดของวิสาหกิจไทย

3. ศึกษายุทธศาสตร์และแผนด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 นโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อรองรับกระแสโลกาภิวัตน์ แผนกลยุทธ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปี 2547 – 2556 กรอบแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในต่างประเทศ

4. กำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการส่งเสริม ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระยะปี 2550-2554 และกลไกการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ สาระสำคัญโดยสรุปมีดังนี้

4.1 ผลการส่งเสริมที่ผ่านมา ยังไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งในเชิงโครงสร้างให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยได้ยังมีความอ่อนด้อยด้านประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการ ขณะที่ปัจจัยและผลกระทบจากภายนอก โดยเฉพาะการเปิดเสรีและเข้าสู่ระบบตลาดของประเทศที่มีต้นทุนต่ำ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยี และภาวะการณ์ชะลอตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งภาวะ ราคาพลังงานและค่าเงินบาทได้ทำให้ต้นทุนการประกอบการสูงขึ้น ทำให้สภาพการแข่งขันเปลี่ยนแปลงไป และรุนแรงมากขึ้น ซึ่งทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมบางกลุ่มเกิดการหดตัวโดยเฉพาะในภาคการค้า และการผลิตและส่งออกของ วิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม ส่วนใหญ่ยังอยู่ในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ(Primary & Labour - intensive products and services)

4.2 ในแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้นำนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพภายในกิจการของวิสาหกิจไทยอย่างต่อเนื่อง และการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา รวมทั้งได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย เพื่อส่งเสริมให้เกิด

-การพึ่งพาตนเองด้านปัจจัยการผลิตและองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ภายใน ประเทศ ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

-การส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ในการพัฒนาระหว่างธุรกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมรวมทั้งส่งเสริมการผลิตที่หลากหลาย

-การสร้างการเติบโตที่ยั่งยืนให้กิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ให้ความสำคัญกับการจัดการที่ดีการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ และไม่เกินศักยภาพ

-การส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม ระหว่างธุรกิจรายย่อยกับรายใหญ่ และระหว่างธุรกิจต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

4.3 วิสัยทัศน์การส่งเสริม คือ การส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยมีการเติบโตที่แข็งแรง ยั่งยืน สมดุล และสามารถก้าวไปสู่ความเป็นกิจการที่ใช้ความรู้ที่มีพลวัตสูง โดยได้ประมาณการและกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมในเรื่องของการเพิ่มสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การขยายตัวของการส่งออก และการเพิ่มผลิตภาพรวม และผลิตภาพแรงงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีทิศทางการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการเติบโตและพัฒนาได้ 2 แนวทาง คือ การเติบโตในเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาขีดความสามารถทางนวัตกรรมและการเพิ่มผลิตภาพโดยรวม ในขณะที่อีกแนวทางหนึ่งเป็นการส่งเสริมการเติบโตในเชิงขนาดควบคู่ไปกับคุณภาพโดยพัฒนากิจการจากวิสาหกิจขนาดจิ๋วเป็นขนาดย่อม ขนาดกลาง และขยายตัวไปเป็นขนาดใหญ่ในที่สุด ซึ่งก็ยังคงให้ความสำคัญกับทักษะฝีมือ องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และผลิตภาพด้วยเช่นกัน

4.4 ทิศทางการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระยะ 5 ปี ข้างหน้า จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมทั้งในระดับตัวผู้ประกอบการ ซึ่งพิจารณาตามลำดับขั้นการพัฒนาของกิจการระดับสาขาธุรกิจในภาคการผลิต การค้า บริการ และการส่งเสริมผู้ประกอบการในภูมิภาค โดยการส่งเสริมจะให้ความสำคัญกับกิจการที่มีการปรับตัวด้านความโปร่งใส และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจตามหลักการยังปรับตัวมากยิ่งขึ้นได้รับการส่งเสริมมาก และส่งเสริมให้ใช้การเพิ่มผลิตภาพการผลิต การจัดการ (Productivity) และความสามารถทางนวัตกรรมเป็นตัว

ขับเคลื่อนการเติบโตขยายตัวรวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมและสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการ
ดำเนินธุรกิจ

4.5 ยุทธศาสตร์เพื่อรองรับแนวทางและทิศทางการส่งเสริมดังกล่าวมีดังนี้

- 1.ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ
- 2.ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลผลิตภาพและขีดความสามารถทางนวัตกรรมของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต
- 3.ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพและลดผลกระทบในภาคการค้า
- 4.ยุทธศาสตร์การส่งเสริมขีดความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มภาคบริการ
- 5.ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคและ
ท้องถิ่น

6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจ

5. แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้กำหนดแนวทางในการสร้าง
ระบบกลไกและเครือข่ายการทำงานเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยมี
สำนักงานฯ เป็นหน่วยงานแกนกลางในการจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการและการติดตาม
ประเมินผล รวมทั้งเป็นหน่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานปฏิบัติของภาครัฐและภาคเอกชน
ทั้งในประเทศ (ในส่วนกลางและในภูมิภาค) และในต่างประเทศในด้านองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร
และงบประมาณในการปฏิบัติงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. แหล่งที่ใช้ในการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งที่ใช้ในการศึกษา

แหล่งที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ แนวความคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และพระราชกฤษฎีกาต่างๆ ออกตามความในประมวลรัษฎากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบบันทึกข้อมูลที่ได้จากแหล่งการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้เครื่องมือในการศึกษา ซึ่งเป็นแบบบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการ พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ออกตามความในประมวลรัษฎากร เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมาใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่ใช้ในการศึกษาได้ครบถ้วนตามขอบเขตการศึกษาที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วจึงดำเนินการสังเคราะห์

2. เปรียบเทียบการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร โดยนำรายจ่ายที่กิจการสามารถหักได้เพิ่มขึ้น การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มาใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่ใช้ในการศึกษา เช่น พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องกับการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร แล้วนำมาเรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

ตอนที่ 1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

มาตรการทางภาษีที่รัฐให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสรุปเนื้อหาได้ดังนี้

- 1.1 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 1.2. การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 1.3 การหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง
- 1.4 รายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น

1.1การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

รัฐได้มีนโยบายยกเว้นภาษี เพื่อบรรเทาภาระภาษีหรือสนับสนุนส่งเสริมธุรกิจต่าง ๆ โดยมีการยกเว้นภาษีตามประมวลรัษฎากรที่สำคัญ ดังนี้

1.กำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท มีผลบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป เพื่อสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมและกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าวอันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 471 พ.ศ. 2551)

2.เงินปันผลที่ได้จากบริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทที่กิจการถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ถือหุ้นในบริษัทจดทะเบียน โดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไว้เกิน 3 เดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาจนถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือไม่ได้โอนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อน 3 เดือนนับแต่วันที่มิได้ หรือได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากเงินปันผลและส่วนแบ่งกำไร โดยถือหุ้นในบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผล ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม (มาตรา 65 ทวิ ข้อ 10 แห่งประมวลรัษฎากร)

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากเงินปันผล โดยนำรายได้มารวมคำนวณกึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50 ของจำนวนที่ได้ สำหรับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า (มาตรา 65 ทวิ ข้อ 10 แห่งประมวลรัษฎากร)

3.เงินปันผลหรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจ เงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 10 มาตรา 5 เอกชนวิสถิติ พ.ศ.2500)

อนึ่ง เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีเงินปันผลหรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะต้องการให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีเงินระดมทุนเพิ่มขึ้น

4.กำไรสุทธิของกิจการโรงเรียนเอกชน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการสถานศึกษาและเงินได้จากการประกอบกิจการสถานฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น หรือของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน โดยได้รับยกเว้นกำไรสุทธิ และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 284 พ.ศ. 2538) แต่รายได้จากการ

ขายของ การรับจ้างทำของ หรือการให้บริการอื่นใดที่ได้รับจากผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ (มาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร)

5.เงินได้จากการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและใช้เรือไทยในการประกอบกิจการ เพื่อจูงใจให้มีการนำเรือมาจดทะเบียนเป็นเรือไทยในประเทศไทย และใช้เรือไทย ในการประกอบกิจการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศมากขึ้น และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลหรือ เงินส่วนแบ่งของ กำไรที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ให้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 314 พ.ศ.2540)

6.เงินได้ที่ได้รับการขายทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่ทดแทน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้รับการขายทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่ทดแทน โดยจะต้องไม่นำมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือของเครื่องจักรที่ขายมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทั้งนี้ เฉพาะการขายที่ได้กระทำในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 460 พ.ศ. 2549)

สรุปเนื้อหาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ลำดับ ที่	รายการที่ยกเว้น	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง ตาม ประมวลรัษฎากร	หมายเหตุ
1	กำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก	กำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของ รอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 471)	ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป
2	เงินปันผลที่ได้จากบริษัท จดทะเบียนหรือบริษัทที่กิจการ ถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25	- เงินปันผลที่ได้จากบริษัทจดทะเบียน โดยถือหุ้นหรือ หน่วยลงทุนไว้เกิน 3 เดือนนับแต่วันที่ถือหุ้นหรือหน่วย ลงทุนนั้น หรือไม่ได้โอนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อน 3 เดือน นับแต่วันที่มิเงินได้ - ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมด	มาตรา 65 ทวิ (10)	บริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัด ผู้รับเงินปันผล
3	เงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย	เงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย นำมารวมคำนวณเป็นรายได้อ้อยละ 50 ของจำนวนที่ได้	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 10) ม.5 อนุวัติ	
	เงินปันผลหรือผลประโยชน์ จากการถือหุ้นในนิติบุคคลร่วม ลงทุน	เงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ บุคคลได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ บุคคลที่เป็นนิติบุคคลร่วมลงทุน		

ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการยกเว้น	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง ตาม ประมวลรัษฎากร	หมายเหตุ
4	กำไรสุทธิของกิจการ โรงเรียนเอกชน	กำไรสุทธิจากกิจการประกอบกิจการ โรงเรียนเอกชน ตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 284)	รายได้จากการขายของ การรับจ้าง ทำของ หรือการให้บริการอื่น ใดที่ได้รับจากผู้มีใช้ นักเรียนไม่ได้รับการ ยกเว้นภาษี
5	เงินได้จากกิจการขนส่งสินค้า ทางทะเลระหว่างประเทศ	บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย โดย ใช้เรือที่ จดทะเบียนเป็นเรือไทย และมีคนประจำเรือที่มีสัญชาติ ไทย ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย เงินได้จากกิจการขนส่งสินค้า ทางทะเลระหว่างประเทศ ได้รับการยกเว้นภาษี	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 314)	
6	เงินได้จากการขายทรัพย์สิน ประเภทเครื่องจักรที่ใช้ใน การประกอบกิจการเพื่อซื้อ เครื่องจักรใหม่ทดแทน	ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการ ขายทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อ ซื้อเครื่องจักรใหม่ทดแทน โดยไม่มีมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ของเครื่องจักรที่ขายมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 460)	เฉพาะการขายที่ได้ กระทำในระหว่างวันที่ 1 ม.ค. 2549 - 31 ธ.ค. 2553

1.2 การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประมวลรัษฎากร ได้กำหนดอัตราภาษีเพื่อใช้จัดเก็บภาษีแต่ละประเภทไว้ แต่รัฐบาลได้มีนโยบายลดอัตราภาษี เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการ ดังต่อไปนี้

1. กำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท ได้รับการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท และยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท มีผลบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 เป็นต้นไป เพื่อสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมและกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าวอันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 471 พ.ศ. 2551)

2. ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทที่นำหลักทรัพย์มา จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI

บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ MAI ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน โดยยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2550 ถึง 31 ธ.ค. 2550 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2551 (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 467 พ.ศ. 2550)

อนึ่ง ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 เป็นต้นไป บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิที่ไม่เกิน 20 ล้านบาท และอัตราร้อยละ 30 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 20 ล้านบาท เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน (มติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มี.ค.51 ซึ่งกำลังดำเนินการเป็นพระราชกฤษฎีกาต่อไป) และบริษัทรายใหม่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน โดยยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2551 ถึง 31 ธ.ค. 2551 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2552 (มติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มี.ค.51)

3. ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทที่นำหลักทรัพย์ มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน

นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน โดยยื่นคำขอจดทะเบียน ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2550 ถึง 31 ธ.ค. 2550 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2551 (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 467พ.ศ. 2550)

อนึ่ง ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 เป็นต้นไป บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 300 ล้านบาท และอัตราร้อยละ 30 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 300 ล้านบาท เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 (มติคณะรัฐมนตรี) ในวันที่ 4 มี.ค.51 และบริษัทรายใหม่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน โดยยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.2551 ถึง 31 ธ.ค.2551 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค.2552 (มติคณะรัฐมนตรี) ในวันที่ 4 มี.ค.51)

4.รายได้จากการขายสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือให้บริการ ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 3 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี สำหรับรายได้จากการขายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ตั้งแต่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2550 ถึงรอบระยะเวลาบัญชีปี 2552 (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 466พ.ศ. 2550)

5.ร้อยละ 10 สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทที่ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 10 สำหรับกำไรสุทธิ โดยนำเข้าและส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิงไปนอกราชอาณาจักรในเขตปลอดอากร หรือระหว่างเขต ปลอดอากร และมีรายได้ไม่น้อยกว่า 2,000 ล้านบาทต่อปี (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 426 พ.ศ. 2547)

6.ร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ

มูลนิธิหรือสมาคม ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 250 พ.ศ. 2535)

7.กำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์ ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ สำหรับรายได้จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ (มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 4 มี.ค.51)

สรุปเนื้อหาการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ลำดับที่	รายการลดอัตราภาษี	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
1	กำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท กำไรสุทธิ(บาท) อัตราภาษี(ร้อยละ) 1 - 150,000 ยกเว้น 150,001 - 1,000,000 15 1,000,001 - 3,000,000 25 3,000,001 บาทขึ้นไป 30	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 471)	บังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 เป็นต้นไป
2	บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI - ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ	กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 20 เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 467)	

ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ)

ลำดับที่	รายการลดอัตราภาษี	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
2	บริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ MAI (ต่อ) - ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ ส่วนที่ไม่เกิน 20 ล้านบาท - ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทรายใหม่	กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 20 เป็น เวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบ ระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 20 เป็น เวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบ ระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือ หลังวันที่บริษัทมี หลักทรัพย์มาจดทะเบียน	อยู่ระหว่าง ดำเนินการเป็น พระราชกฤษฎีกา (มติ ครม.4 มี.ค.51)	
3	บริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ	กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 25 เป็น เวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบ ระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทมี หลักทรัพย์มาจดทะเบียน	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 467)	

ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ)

ลำดับที่	รายการลดอัตราภาษี	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
3	บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ) - ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ ส่วนที่ไม่เกิน 300 ล้านบาท - ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทรายใหม่	กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 25 เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 25 เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือ หลังวันที่บริษัทมีหลักทรัพย์มาจดทะเบียน	อยู่ระหว่าง ดำเนินการเป็น พระราชกฤษฎีกา (มติ ครม.4 มี.ค.51)	
4	รายได้จากการขายสินค้า ผลิตสินค้าหรือให้บริการ ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนา พิเศษ เฉพาะกิจ	รายได้จากการขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จะเสียภาษีเงินได้นิติ บุคคลในอัตราร้อยละ 3 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี ตั้งแต่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2550 ถึงรอบระยะเวลาบัญชีปี 2552	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 466)	-เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ หมายถึงทั้งจังหวัด นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สตูล และจังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอจะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และอำเภอเทพา

ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปการลดอัตราภาษีเงินได้ในนิติบุคคล (ต่อ)

ลำดับที่	รายการลดอัตราภาษี	หลักเกณฑ์วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง ตามประมวลรัษฎากร	หมายเหตุ
5	ร้อยละ 10 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทที่ค้ำประกันเชื้อเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยน้ำมัน เชื้อเพลิง	บริษัทนำเข้าและส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิงไปนอก ราชอาณาจักรในเขตปลอดอากร หรือระหว่างเขต ปลอดอากร และมีรายได้ไม่น้อยกว่า 2,000 ล้านบาท ต่อปี กำไรสุทธิจะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 426)	-เป็นบริษัทตามกฎหมาย ไทย และมีทุนจดทะเบียน ชำระแล้วในวันสุดท้าย ของรอบระยะเวลาบัญชี ตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป -ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขตามที่กฎหมาย กำหนด
6	ร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหัก รายจ่ายใด ๆ	มูลนิธิหรือสมาคมที่มีเงินได้ ม.40(8) แห่งประมวล รัษฎากรจัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 2 ของรายได้ก่อน หักรายจ่ายใด ๆ	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 250)	เงินได้ ม.40(2)-(7) เสีย ภาษี ในอัตราร้อยละ 10
7	กำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์	รายได้จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจาก ต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศที่ธนาคาร พาณิชย์ได้รับ จัดเก็บภาษีอัตราร้อยละ 10 ของกำไร สุทธิ	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 454)	

1.3 การหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง

รัฐได้มีนโยบายให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาได้เร็วกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือที่เรียกว่า หักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง โดยกำหนดให้แก่ทรัพย์สินบางประเภท หรือกำหนดเงื่อนไขของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน และสามารถใช้สิทธิประโยชน์ประเภททรัพย์สินและอัตราการหักค่าสึกหรอในอัตราเร่ง ดังต่อไปนี้

1.ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 395 พ.ศ. 2545)

อนึ่ง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถหักค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี (มติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มี.ค.51)

2.ทรัพย์สินประเภท อาคาร โรงงาน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี เฉพาะอาคาร โรงงาน ที่ซื้อมาเท่านั้น (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 395พ.ศ. 2545)

3.ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 395พ.ศ. 2545)

4.ทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถเลือกหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงินได้ 2 วิธี คือ ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 145 มาตรา 4 ตีร พ.ศ. 2527)

5. ทรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5) ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 145

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินอย่างอื่น ตามมาตรา 4(5) ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 145 ได้ในปีแรกเป็น 2 เท่าหรือร้อยละ 40 ของอัตราเดิมที่กำหนดให้ หักไม่เกินร้อยละ 20 สำหรับปีถัดไปให้หัก 2 เท่าของมูลค่าส่วนที่เหลือในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี (สำหรับทรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5) ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 145 หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ สำนักงาน เครื่องตกแต่งสำนักงาน วัสดุสำนักงาน หนังสือ ที่มีชัรยอนต์นั่งหรือรยอนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง) ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 145 มาตรา 4 วรรค 3 พ.ศ. 2527

อนึ่ง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 100 ของมูลค่า ต้นทุนแต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี และทรัพย์สินต้องได้มา และใช้งานภายใน วันที่ 31 ธ.ค. 2553 (มติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มี.ค.51)

สรุปเนื้อหาการหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งเป็นตารางที่ 4.3 ตารางสรุป ประเภททรัพย์สินและการหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ตารางสรุปประเภททรัพย์สินและการหักค่าเสื่อมหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง

ลำดับที่	รายการทรัพย์สิน ที่หักค่าเสื่อมฯลฯ	อัตราปกติ	สิทธิประโยชน์	กฎหมายอ้างอิงตาม ประมวลรัษฎากร	หมายเหตุ
1	ทรัพย์สินประเภท - คอมพิวเตอร์และ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ - โปรแกรมคอมพิวเตอร์	- หักภายใน 3 รอบระยะเวลา บัญชี - หักไม่น้อยกว่า 10 รอบระยะเวลาบัญชี	- หักร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือ ทขอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี - หักร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395) อยู่ระหว่างดำเนินการ เป็นพระราชกฤษฎีกา (มติ ค.ร.ม. 4 มี.ค.51)	
2	ทรัพย์สินประเภท อาคารโรงงาน	- หักภายใน 20 รอบ ระยะเวลาบัญชี	- หักร้อยละ 25 ในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทขอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395)	
3	ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องจักร	- หักภายใน 5 รอบระยะเวลา บัญชี	- หักร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือ ทขอยหักภายใน 5 รอบ ระยะเวลาบัญชี	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395)	

ตารางที่ 4.3 ตารางสรุปประเภททรัพย์สินและการหักค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง (ต่อ)

ลำดับที่	รายการทรัพย์สิน ที่หักค่าเสื่อมราคา	อัตราปกติ	สิทธิประโยชน์	กฎหมายอ้างอิงตาม ประมวลรัษฎากร	หมายเหตุ
4	ทรัพย์สินประเภทเครื่อง บันทึกการเก็บเงิน	- หักภายใน 5 รอบระยะเวลา บัญชี	หัก 2 วิธี - หักร้อยละ 100 - หักร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) มาตรา 4 ตี	
5	ทรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5) ของพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145)	- หักภายใน 5 รอบระยะเวลา บัญชี - หักภายใน 5 รอบระยะเวลา บัญชี	- ในปีแรก หัก 2 เท่าหรือร้อยละ 40 สำหรับปีถัดไปให้หัก 2 เท่าของมูลค่าส่วนที่เหลือในแต่ละ รอบระยะเวลาบัญชี - หักร้อยละ 100 ในวันที่ได้มา แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) มาตรา 4 วรรค 3 อยู่ระหว่างดำเนินการ เป็นพระราชกฤษฎีกา (มติ ค.ร.ม. 4 มี.ค.51)	มิให้ใช้กับรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสาร ไม่เกิน 10 ที่นั่ง

1.4 รายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น

ปกติการประกอบธุรกิจต่างๆรายจ่ายที่จ่ายเพื่อกิจการสามารถนำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่าที่จ่ายไป แต่มีบางกรณีที่กฎหมายให้หักน้อยกว่าที่จ่ายไปหรือไม่ยอมให้หักรายจ่าย ดังนั้น การหักรายจ่ายต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม รัฐเห็นความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหรือให้บริการหรือเพื่อการประหยัดพลังงานหรือมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจหรือนโยบายด้านสังคม จึงมีมาตรการภาษีที่สำคัญยอมให้หักรายจ่ายได้มากกว่าที่จ่ายจริง ดังต่อไปนี้

1. รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นรายจ่ายส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษานอกระบบหรือฝึกอบรมในสถานศึกษา หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด หรือรายจ่ายฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศกำหนด (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 437 พ.ศ. 2548)

2. รายจ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานสำหรับกิจการผู้ดำเนินการฝึก

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นรายจ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการผู้ดำเนินการฝึก (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 437 พ.ศ. 2548)

3. ค่าจ้างทำวิจัยและพัฒนาของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นค่าจ้างทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 297 พ.ศ. 2539)

4. รายจ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาเอกชน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า ซึ่งเป็นรายจ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้โดยไม่คิดค่าบริการหรือ สนามเด็กเล่นสวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ ก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือการกีฬา (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 428 พ.ศ. 2548)

5. รายจ่ายเพื่อสนับสนุนกีฬา

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ 1.5 เท่า เป็นค่าใช้จ่ายจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับ ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน และส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนานักกีฬา และบุคลากรด้าน

กีฬา ตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 - 2551 (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 458 พ.ศ. 2549)

6. ใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือสาธารณประโยชน์ หรือการศึกษา หรือการกีฬา (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 420 พ.ศ. 2547)

7. ค่าจ้างจ่ายให้คนพิการและรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า ซึ่งเป็นค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการที่รับเข้าทำงาน หรือรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ไม่ว่าจะเป็ นอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือบริการสาธารณะอื่น ๆ (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 428 พ.ศ. 2548)

8. ใช้จ่ายบางประเภทของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า ซึ่งเป็นค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 428 พ.ศ. 2548)

9. ใช้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดทำโครงการมูลค่า 5 ล้านบาทขึ้นไป สามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 25 ซึ่งเป็นรายจ่ายเพื่อการลงทุนหรือต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินมิใช่ซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม เป็นรายจ่ายภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2549 เป็นต้นไป (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 460 พ.ศ. 2549)

10. ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 25 เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 50 ล้านบาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน โดยรวมค่าติดตั้งแล้ว และทรัพย์สินที่ได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธ.ค. 2549 (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 436 พ.ศ. 2548)

อนึ่ง ตามมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มี.ค.51 ได้ขยายเวลาทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน โดยรวมค่าติดตั้งแล้ว และทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งานภายในวันที่ 31 ธ.ค. 2553 สามารถหักรายจ่ายได้ร้อยละ 25 ซึ่งกำลังดำเนินการเป็นพระราชกฤษฎีกา

สรุปเนื้อหาการหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งเป็นตารางที่ 4.3 ตารางสรุปประเภททรัพย์สินและการหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น

ลำดับ ที่	รายการ	หักได้	หลักเกณฑ์/วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
1	รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	2 เท่า	- รายจ่ายส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษ หรือฝึกอบรมในสถานศึกษา หรือ สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการ จัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังประกาศ กำหนด - รายจ่ายฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างตาม หลักเกณฑ์ ที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศกำหนด	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 437)	
2	รายจ่ายในการฝึกอบรมเข้าทำงาน สำหรับกิจการผู้ดำเนินการฝึก	2 เท่า	- รายจ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อ ประโยชน์ของกิจการผู้ดำเนินการฝึก	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 437)	

ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	หักได้	หลักเกณฑ์/วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
3	ค่าจ้างทำวิจัยและพัฒนาของบริษัท หรือจ้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	2 เท่า	ค่าจ้างทำการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีที่จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศกำหนด	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 297)	ประกาศ กระทรวงการคลัง เกี่ยวกับภาษีเงินได้ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 16 ธ.ค. 2539
4	รายจ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาเอกชน	2 เท่า	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหัก รายจ่ายได้ 2 เท่า แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของ กำไรสุทธิ ก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศล สาธารณะ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาศึกษาหรือการ กีฬา	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 428)	
5	รายจ่ายเพื่อสนับสนุนกีฬา	1.5 เท่า	- เป็นค่าใช้จ่ายจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับ ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน - ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนานักกีฬา และ บุคลากรด้านกีฬา	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 458)	

ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	หักได้	หลักเกณฑ์/วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
6	รายจ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา - จัดสร้างอาคาร อาคารพร้อมที่ดิน หรือที่ดิน - วัสดุอุปกรณ์ศึกษา แบบเขียน ตำรา หนังสือวิชาการสื่อ เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาตลอดจน วัสดุอุปกรณ์อื่นๆ	2 เท่า	บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หักได้ 2 เท่าแต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือ สาธารณะประโยชน์ หรือการศึกษา หรือการ กีฬา	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 420)	
7	ค่าจ้างจ่ายให้คนพิการและรายจ่าย สำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ	2 เท่า	ค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการที่รับเข้าทำงาน หรือเป็นรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นการ สถานที่ ยานพาหนะหรือบริการสาธารณะ อื่น ๆ	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 428)	กฎหมายว่าด้วยการ ฟื้นฟูสมรรถภาพคน พิการ พ.ศ. 2524
8	รายจ่ายบางประเภทของกิจการที่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	2 เท่า	ค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา ที่ใช้ในการ ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการ ลงทุนหักได้ 2 เท่า	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 428)	กฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมการลงทุน

ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	หักได้	หลักเกณฑ์/วิธีการ	กฎหมายอ้างอิง	หมายเหตุ
9	รายจ่ายเพื่อการลงทุนหรือต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ สิ้นซึ่งทรัพย์สิน (มิใช่ซ่อมแซมให้ คงสภาพเดิม)	1.25 เท่า	- เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - จัดทำโครงการมูลค่า 5 ล้านบาทขึ้นไป - ระบายภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชีที่ เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2549 เป็นต้น ไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 460)	
10	ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์ หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัด พลังงาน (รวมค่าติดตั้ง)	1.25 เท่า เฉพาะส่วนที่ ไม่เกิน 50 ล้านบาท	- ทรัพย์สินที่ได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธ.ค. 2549 - ทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธ.ค. 2553	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 436) อยู่ระหว่างดำเนินการ เป็นพระราชกฤษฎีกา (ม.ค.ร.ม. 4 มี.ค.51)	

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการนำสิทธิประโยชน์ต่างๆ มาใช้ในการคำนวณกำไรสุทธิของกิจการ โดยส่วนใหญ่กิจการจะคิดรายรับและรายจ่ายจากที่เกิดขึ้นจริง แต่เมื่อได้ศึกษาสิทธิประโยชน์ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะทำให้บริษัทต้องปรับปรุงรายรับและรายจ่ายในการคำนวณใหม่ ทำให้กำไรสุทธิลดลง และภาษีเงินได้นิติบุคคลมีจำนวนน้อยลงหรือลดลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 รายจ่ายที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักได้เพิ่มขึ้น

ตัวอย่างที่ 4.1 กิจการ A และกิจการ B เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้ว 3 ล้านบาท กำไรสุทธิ 6,500,000 บาท กิจการยังไม่ได้บันทึกรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในปี 255X ดังนี้

1. รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้าง 5,000 บาท
2. รายจ่ายค่าจ้างในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี 10,000 บาท
3. รายจ่ายในการจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับการแข่งขัน 5,000 บาท
4. ค่าจ้างจ่ายให้นาย ก ซึ่งเป็นคนพิการที่กิจการรับเข้าทำงาน 70,000 บาท

จากตัวอย่างดังกล่าว กิจการ A ไม่ได้ศึกษาสิทธิประโยชน์ จึงคำนวณรายจ่ายที่เกิดขึ้นได้ตามปกติ ซึ่งเท่ากับ $5,000 + 10,000 + 5,000 + 70,000 = 90,000$ บาท กิจการจะลงบัญชีเป็นรายจ่ายในการบริหาร ได้เท่ากับ 90,000 บาท กำไรสุทธิเท่ากับ $6,500,000 - 90,000 = 6,410,000$ บาท

กิจการ B ได้ศึกษาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร จะทำให้กิจการ B สามารถหักรายจ่ายได้เพิ่มขึ้นตามรายละเอียด ดังนี้

- 1) รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้าง 5,000 บาท

กิจการ B สามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 437 ซึ่งได้เท่ากับ $5,000 \times 2 = 10,000$ บาท

- 2) รายจ่ายค่าจ้างในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี 10,000 บาท

กิจการ B สามารถหักรายจ่ายได้ 2 เท่า ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 297 ซึ่งได้เท่ากับ $10,000 \times 2 = 20,000$ บาท

3) รายจ่ายในการจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับการแข่งขัน 5,000 บาท

กิจการ B สามารถหักรายจ่ายได้ 1.5 เท่า ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 458 ซึ่งได้เท่ากับ

$$5,000 \times 1.5 = 7,500 \text{ บาท}$$

4) ค่าจ้างจ่ายให้นาย ก ซึ่งเป็นคนพิการที่กิจการรับเข้าทำงาน 70,000 บาท

กิจการ B สามารถหักรายจ่าย ได้ 2 เท่ากับ ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 428 ซึ่งได้เท่ากับ

$$70,000 \times 2 = 140,000 \text{ บาท}$$

ดังนั้นแล้ว กิจการคำนวณรายจ่ายที่เกิดขึ้นใหม่ได้เท่ากับ $10,000 + 20,000 + 7,500 + 140,000 = 177,500$ บาท กิจการจะลงบัญชีเป็นรายจ่ายในการบริหาร ได้เท่ากับ 177,500 บาท กำไรสุทธิ เท่ากับ $6,500,000 - 177,500 = 6,322,500$ บาท

2.2 การคิดค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวอย่าง 4.2 กิจการ A และกิจการ B ยังไม่ได้บันทึกค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรต่างๆ ดังนี้

1.วันที่ 1 พฤษภาคม 255X ซื้ออาคาร โรงงาน 1 หลัง ราคา 15 ล้านบาท กิจการหักค่าเสื่อมราคา ในอัตราร้อยละ 5 ภายใน 20 รอบระยะ เวลาบัญชี

2.วันที่ 15 สิงหาคม 255X ซื้อคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 5 ชุด ราคาชุดละ 50,000 บาท กิจการหักค่าเสื่อมราคา ในอัตราร้อยละ 33.33 ภายใน 3 รอบระยะ เวลาบัญชี

3.วันที่ 1 พฤศจิกายน 255X บริษัทซื้อเครื่องจักร จำนวน 3 เครื่อง ราคาเครื่องละ 100,000 บาท บริษัทหักค่าเสื่อมราคา ในอัตราร้อยละ 20 ภายใน 5 รอบระยะ เวลาบัญชี

จากตัวอย่างดังกล่าว กิจการ A ไม่ได้ศึกษาสิทธิประโยชน์ จึงทำการคิดค่าค่าเสื่อมราคาในอัตรปกติ

การคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของกิจการ A คือ

1) การคิดค่าเสื่อมราคาของอาคาร โรงงานราคา 15 ล้านบาท ในอัตราร้อยละ 5

$$\text{ค่าเสื่อมราคาอาคาร โรงงานในปีแรกเท่ากับ} = 15,000,000 \times (5/100) \times (244/365) = 501,369 \text{ บาท}$$

2) การคิดค่าเสื่อมราคาของคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 ชุด ราคาชุดละ 50,000 บาท ในอัตราร้อยละ 33.33

$$\text{ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์ในปีแรกเท่ากับ} = 5 \times 50,000 \times (33.33/100) \times (138/365) = 31,503 \text{ บาท}$$

3) การคิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร จำนวน 3 เครื่อง ราคาเครื่องละ 100,000 บาท ในอัตราร้อยละ 20

ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรในปีแรกเท่ากับ $= 3 \times 100,000 \times (20/100) \times (60/365) = 9,863$ บาท

กิจการ B ได้ศึกษาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษี ทำให้กิจการสามารถคำนวณค่าสึกหรอและเสื่อมราคาในอัตราเร่ง ตามรายละเอียด ดังนี้

1) การคิดค่าเสื่อมราคาของอาคาร โรงงาน ราคา 15 ล้านบาท หักค่าเสื่อมราคาร้อยละ 25 ในวันที่ได้มา โดยไม่คำนึงระยะเวลา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี

ค่าเสื่อมราคาโรงงานส่วนแรกเท่ากับ $= 15,000,000 \times (25/100) = 3,750,000$ บาท

ค่าเสื่อมราคาโรงงานส่วนที่เหลือเท่ากับ $= (15,000,000 - 3,750,000) \times (5/100) \times (244/365) = 376,027$ บาท

ค่าเสื่อมราคาโรงงานปีแรกของกิจการ B เท่ากับ $= 3,750,000 + 376,027 = 4,126,027$ บาท

2) การคิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 ชุด ราคาชุดละ 50,000 บาท หักค่าเสื่อมราคาร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา โดยไม่คำนึงระยะเวลา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี

ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์ส่วนแรกเท่ากับ $= 5 \times 50,000 \times (40/100) = 100,000$ บาท

ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์ส่วนที่เหลือเท่ากับ $= (250,000 - 100,000) \times (33.33/100) \times (138/365) = 18,902$ บาท

ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์ในปีแรกของกิจการ B เท่ากับ $= 100,000 + 18,902 = 118,902$ บาท

3) การคิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร จำนวน 3 เครื่อง ราคาเครื่องละ 100,000 บาท หักค่าเสื่อมราคาร้อยละ 40 ในวันที่ได้มา โดยไม่คำนึงระยะเวลา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี

ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ส่วนแรกเท่ากับ $= 3 \times 100,000 \times (40/100) = 120,000$ บาท

ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ส่วนที่เหลือเท่ากับ $= (300,000 - 120,000) \times (20/100) \times (60/365) = 5,917$ บาท

ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรในปีแรกของกิจการ B เท่ากับ $= 120,000.00 + 5,917 = 125,917$ บาท

**ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบการคำนวณกำไรสุทธิ
กรณีไม่ได้นำสิทธิประโยชน์และได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้**

กิจการ A ไม่ได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้		กิจการ B นำสิทธิประโยชน์มาใช้	
กำไรก่อนภาษี	6,500,000	กำไรก่อนภาษี	6,500,000
หัก รายจ่าย		หัก รายจ่าย	
- รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้าง	5,000	- รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้าง	10,000
- รายจ่ายค่าจ้างในการทำวิจัยฯ	10,000	- รายจ่ายค่าจ้างในการทำวิจัยฯ	20,000
- รายจ่ายในการจัดหาอุปกรณ์กีฬา	5,000	- รายจ่ายในการจัดหาอุปกรณ์กีฬา	7,500
- ค่าจ้างจ่ายคนพิการฯ	70,000	- ค่าจ้างจ่ายคนพิการฯ	140,000
ค่าเสื่อมราคา		ค่าเสื่อมราคา	
- ค่าเสื่อมราคาโรงงาน	501,369	- ค่าเสื่อมราคาโรงงาน	4,126,027
- ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์	31,503	- ค่าเสื่อมราคาคอมพิวเตอร์	118,902
- ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	<u>9,863</u> 632,735	- ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	<u>125,917</u> 4,548,346
กำไรก่อนหักภาษี	5,867,265	กำไรก่อนหักภาษี	1,951,654
หัก ภาษีเงินได้ (30%)		หัก ภาษีเงินได้ (30%)	
(5,867,265 x 30%)	1,760,180	(1,959,214 x 30%)	585,496
กำไรสุทธิ	<u>4,107,085</u>	กำไรสุทธิ	<u>1,366,158</u>

2.3 การยกเว้นและการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรณีกิจการไม่ได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้กิจการและการนำสิทธิประโยชน์มาใช้ในกิจการ เพื่อคำนวณกำไรสุทธิ ยังมีผลต่อภาษีเงินได้นิติบุคคล

เมื่อได้ศึกษาถึงสิทธิประโยชน์แล้ว วิสาหกิจขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท จะได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1.) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก
- 2.) ได้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งเดิมการเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ ลดลงเป็นอัตราก้าวหน้า เหลือร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนเกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท และ ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ ส่วนที่เกิน 1 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท สำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เกินกว่า 3 ล้านบาทยังคงเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 (ใช้สำหรับกำไรสุทธิที่

เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 471 พ.ศ. 2551)

ตัวอย่างที่ 4.3 จากตัวอย่างที่ 4.1 และตัวอย่างที่ 4.2 กิจการ A และกิจการ B มีกำไรสุทธิแตกต่างกัน และวิธีคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แตกต่างกัน เนื่องจากกิจการ A ไม่ได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้ แต่กิจการ B นำสิทธิประโยชน์มาใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลกรณีไม่ได้นำสิทธิประโยชน์และได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้

กิจการ A ไม่ได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้		กิจการ B นำสิทธิประโยชน์มาใช้	
กำไรก่อนหักภาษี	5,867,265	กำไรก่อนหักภาษี	1,951,654
หัก ภาษีเงินได้ (30%)		หัก ภาษีเงินได้ (อัตราก้าวหน้า)	
		(0 - 150,000 = ยกเว้น)	
		(150,001 - 1,000,000 = 850,000 x 15%)	
(4,107,085 x 30%)	1,260,180	(1,000,001 - 1,951,654 = 951,654 x 25%)	365,414
กำไรสุทธิ	<u>4,107,085</u>	กำไรสุทธิ	<u>1,586,240</u>

กิจการ B นำสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาใช้ ทำให้กิจการมีเงินภาษีที่ประหยัดได้ เท่ากับ $1,260,180 - 365,414 = 1,394,766$ บาท

โดยสรุป จากการที่กิจการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาใช้ ทำให้กิจการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าปกติแล้ว กิจการสามารถนำเงินภาษีที่ประหยัดได้มาเป็นเงินทุนหมุนเวียน หรือขยายกิจการ ซึ่งทำให้เกิดความมั่นคงในกิจการสูงขึ้น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และการที่รัฐให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ เหล่านี้ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วกิจการได้นำมาใช้ได้ถูกต้อง จะช่วยให้ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) มีอัตราสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดการลงทุน การจ้างงานเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรเกี่ยวกับการยกเว้นภาษี การลด อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ การคำนวณค่าเสื่อมราคาใน อัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

1.2 วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ มีขอบเขตการศึกษา คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท มีมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน สำหรับการประกอบกิจกรรมด้านการผลิตหรือ การให้บริการไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากข้อมูลทุติยภูมิ จากแหล่งการศึกษาได้แก่ การศึกษาจากเอกสาร ทางวิชาการ แนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมข้อมูล และพระราชกฤษฎีกาออกตาม ความในประมวลรัษฎากร

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการศึกษา สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรทำให้กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถนำเงินทุนไปใช้ในกิจการและขยายการลงทุนได้เพิ่มขึ้น

1.3.2 เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมีความแตกต่างกัน การไม่ได้นำสิทธิประโยชน์มาใช้ อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ทราบหลักเกณฑ์และวิธีการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร และเมื่อได้นำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมาใช้ในกิจการ จะทำให้การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าปกติ เกิดผลดีในการประหยัดภาษี

2. อภิปรายผล

1. สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่กลุ่มบริหารการเสียภาษีธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กกำหนดไว้ (ภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs. 2551) สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรทำให้กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถนำเงินทุนไปใช้ในกิจการและขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอดัม สมิท (ทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ.2549) นักเศรษฐศาสตร์มหภาคสำนักคลาสสิก พบว่า การลดภาษีเป็นนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีที่สุด เพราะการลดภาษีเป็นการเพิ่มอุปทานมวลรวม (Aggregate Supply) ซึ่งทำให้เศรษฐกิจขยายตัวโดยไม่กระทบต่อเสถียรภาพด้านราคา

2.เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร

เปรียบเทียบ การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
จำแนกตามผู้ใช้และผู้ไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมีความแตกต่างกัน การไม่ได้นำสิทธิ
ประโยชน์มาใช้ อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ทราบหลักเกณฑ์
และวิธีการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร และเมื่อได้นำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมา
ใช้ในกิจการ จะทำให้การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าปกติ เกิดผลดีในการประหยัดภาษี สามารถ
นำเงินมาลงทุนเพื่อขยายกิจการได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนาวรรณ ดวงแก้ว (2545)
ที่พบว่า บทบาททางภาษีสรรพากรส่งผลต่อการเจริญเติบโตของประเทศ เมื่อภาครัฐให้ความสำคัญกับ
บทบาททางภาษีสรรพากร จะทำให้เศรษฐกิจเกิดการขยายตัว ส่งผลดีให้กับประเทศชาติ และภาครัฐ
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนวิวัฒน์ โอภาส
วัฒนา (2543) ที่พบว่า ในอดีตที่ผ่านมา รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม แต่ในปัจจุบันภาครัฐได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมี
การศึกษาปัญหาอย่างจริงจัง ส่งผลให้มีมาตรการทางภาษีสนับสนุนให้กิจการอยู่สม่ำเสมอ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 ควรให้สิทธิประโยชน์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับบุคคล
ธรรมดา เนื่องจากมาตรการทางภาษีมิได้กำหนดให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับบุคคล
ธรรมดาโดยเฉพาะเจาะจง หากรัฐจะกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน วิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดาให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น ก็น่าจะเป็นการพัฒนาธุรกิจ
รากแก้วของประเทศไทยให้แข็งแรงมากขึ้น

3.1.2 ควรระมัดระวังเรื่องการคิดค่าเสื่อมราคาของอาคาร โรงงาน และสำนักงานที่ตั้ง
ในอาคารเดียวกัน เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ในเรื่องการคำนวณค่าเสื่อมราคา
ในอัตราเร่ง กิจการจะไม่สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาใน
อัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน และมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้
ดังนั้นควรระมัดระวังในเรื่องการก่อสร้างอาคาร โรงงาน ไม่ควรสร้างรวมกันกับชั้นสำนักงาน

3.1.3 ควรเปรียบเทียบการซื้อสินทรัพย์ถาวรกับการเช่าสินทรัพย์ถาวรมาใช้ในกิจการ เนื่องจากการซื้อสินทรัพย์ถาวรมาใช้ดำเนินการสามารถหักค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการสูงขึ้น ผลประกอบการมีกำไรสุทธิลดลงจะช่วยให้กิจการประหยัดภาษี แต่กิจการต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการซื้อสินทรัพย์ถาวรเมื่อเปรียบเทียบกับเช่าสินทรัพย์ถาวรมาใช้ ดังนั้น กิจการควรพิจารณาการนำสินทรัพย์ถาวรใช้ในการประกอบกิจการ โดยพิจารณาจากความلائมัยของสินทรัพย์ถาวร สำหรับสินทรัพย์ถาวรที่มีความلائมัยเร็ว ควรเช่ามากกว่าซื้อ สำหรับสินทรัพย์ที่มีความلائมัยช้าควรซื้อมากกว่าเช่า

3.1.4 ควรระมัดระวังในเรื่องการนำสิทธิประโยชน์มาใช้ เมื่อกิจการขาดทุน ไม่ต้องเสียภาษี และได้้นำสิทธิประโยชน์มาใช้จะไม่ส่งผลต่อการประหยัดภาษี ควรชะลอการใช้ในเรื่องการคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

3.2.1 ควรสอบถามผู้ประกอบการในเชิงสำรวจ เพื่อสอบถามสาเหตุ มีปัจจัยที่สำคัญอย่างไร ถึงไม่ได้ให้นำสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากรมาใช้ในกิจการ

3.2.1 ควรสอบถามผู้ประกอบการเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีในอนาคต ควรมีการปรับปรุงอย่างไรให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันของกิจการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลุ่มบริหารการเสี่ยาษีธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก.2551.สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs.ค้นคืนวันที่ 20 เมษายน 2551 จาก <http://rdsrv.rd.go.th/37560.0.html>
- ไทยทูบิส.2550.ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ค้นคืนวันที่ 15 เมษายน 2551 จาก <http://www.thai2biz.com/articlelist.php>
- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.2550.นิยาม SMEs ค้นคืนวันที่ 10 เมษายน 2551
จาก <http://www.smebank.co.th/whoissme.php>
- รัตนาวรรณ ดวงแก้ว (2545) “บทบาทของภาษีสรรพากรกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วันฉะวัฒน์ โอภาสวัฒนา (2543) “นโยบายรัฐเพื่อการแก้ปัญหาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs): ศึกษาเฉพาะ กรณีภาคอุตสาหกรรมการผลิต”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.2550.การพัฒนาศักยภาพของ SMEs
ค้นคืนวันที่ 6 เมษายน 2551 จาก <http://smeservice.wordpress.com/>
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.2551.ความหมายและความสำคัญของSMEs
ค้นคืนวันที่ 13 เมษายน 2551 จาก <http://www.ismed.or.th/>
- สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย.2550.แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ปี 2550-2554.ค้นคืนวันที่ 14 เมษายน 2551 จาก <http://www.tnsc.com/html/>
- สรรพากรสาส์น.2549.SMEs เสี่ยาษีสรรพากรอย่างไร ค้นคืนวันที่ 14 เมษายน 2551
จาก http://www.sanpakornsarn.com/page_article_detail.php?aID=6

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

/

แบบบันทึกข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

ลำดับ ที่	พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ตามความในประมวลรัษฎากร/มติคณะรัฐมนตรี	รายการสิทธิประโยชน์
1	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 10	-เงินปันผลหรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม - เงินปันผลหรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุน
2	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 145	- เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและ พัฒนาเทคโนโลยี - ทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน - ทรัพย์สินประเภทอาคารสถานที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อ หรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์ - ทรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5)
3	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 250	ร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ
4	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 284	กำไรสุทธิของกิจการ โรงเรียนเอกชน
5	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 297	ค่าจ้างทำวิจัยและพัฒนาของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
6	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 314	เงินที่ได้จากการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ

แบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (ต่อ)

ลำดับ ที่	พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ตามความในประมวลรัษฎากร/มติคณะรัฐมนตรี	รายการสิทธิประโยชน์
7	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 395	ทรัพย์สินประเภท อาคาร โรงงาน ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร
8	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 420	รายจ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา - จัดสร้างอาคาร อาคารพร้อมที่ดิน หรือที่ดิน - วัสดุอุปกรณ์ศึกษา แบบเขียน ตำรา หนังสือวิชาการสื่อเทคโนโลยี เพื่อ การศึกษาตลอดจนวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ
9	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 426	ร้อยละ 10 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทที่ค้ำประกันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง
10	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 428	- รายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และค่าจ้างจ่ายให้คนพิการ - รายจ่ายในการจัดสร้างและงบการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้ได้โดยไม่ คิดค่าบริการหรือ สนามเด็กเล่นสวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของ ทางราชการ - รายจ่ายบางประเภทของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

แบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (ต่อ)

ลำดับ ที่	พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ตามความในประมวลรัษฎากร/มติคณะรัฐมนตรี	รายการสิทธิประโยชน์
11	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 436	ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน (รวมค่าติดตั้ง)
12	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 437	- รายจ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานสำหรับกิจการผู้ดำเนินการฝึก - รายจ่ายฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
13	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 454	กำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์
14	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 458	รายจ่ายเพื่อสนับสนุนกีฬาตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 - 2551) ของบุคคลธรรมดา บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
15	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 460	รายจ่ายเพื่อการลงทุนหรือต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน (มิใช่ซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม)
16	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 466	รายได้จากการขายสินค้า ผลิตสินค้าหรือให้บริการ ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ

แบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (ต่อ)

ลำดับ ที่	พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ตามความในประมวลรัษฎากร/มติคณะรัฐมนตรี	รายการสิทธิประโยชน์
17	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 467	<p>- ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทที่นำหลักทรัพย์ มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยยื่นคำขอจดทะเบียน ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2550 - 31 ธ.ค. 2550 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2551</p> <p>- ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทที่นำหลักทรัพย์มา จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI โดยยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2550 - 31 ธ.ค. 2550 และได้รับการ จดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2551</p>
18	พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 471	ยกเว้นกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก
19	มติคณะรัฐมนตรี 4 มี.ค.51	<p>- ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทรายใหม่ที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยยื่นคำขอจดทะเบียน ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2551 - 31 ธ.ค. 2551 และได้รับการจดทะเบียนภายใน 31 ธ.ค. 2552</p> <p>- ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิที่ไม่เกิน 20 ล้านบาท ของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ MAI</p>

แบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (ต่อ)

ลำดับ ที่	พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ตามความในประมวลรัษฎากร/มติคณะรัฐมนตรี	รายการสิทธิประโยชน์
19	มติคณะรัฐมนตรี 4 มี.ค.51 (ต่อ)	<p>รายการสิทธิประโยชน์</p> <p>- ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิ</p> <p>ส่วนที่ไม่เกิน 300 ล้านบาท ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำไรสุทธิไม่เกิน 3 ล้านบาท</p> <p>- ร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิ ของบริษัทรายใหม่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI โดยยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2551 - 31 ธ.ค. 2551 และได้รับการจดทะเบียน ภายใน 31 ธ.ค. 2552</p> <p>- การคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งของทรัพย์สิน</p> <p>1) ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ</p> <p>2) ทรัพย์สินประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์</p> <p>3) ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน (รวมค่าติดตั้ง)</p>

ภาคผนวก ข

/

พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ที่ใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ที่ใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผู้ศึกษาได้สรุปพระราชกฤษฎีกาต่างๆ ที่ใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวบรวมเนื้อหาที่มีข้อความสำคัญที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2500

มาตรา 5 วรรคสาม ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุนตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยกำหนดกิจการจัดการเงินร่วมลงทุนให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท โดยต้องมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนและชำระค่าหุ้นที่เหลือทั้งหมด ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันจดทะเบียน

การลดทุนจดทะเบียนให้กระทำได้ เมื่อได้ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีติดต่อกัน

(2) ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ภายในวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 439) พ.ศ. 2548 ใช้บังคับ 30 มกราคม 2548 เป็นต้นไป)

(3) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัท ดังนี้

(ก) ร้อยละ 20 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่หนึ่ง เว้นแต่มีเหตุอันสมควรและได้รับอนุญาตจากอธิบดี จะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 20 ก็ได้

(ข) ร้อยละ 40 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สอง

(ค) ร้อยละ 60 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สาม

(ง) ร้อยละ 80 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สี่ เป็นต้นไป

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวต้องเป็นกิจการที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี

(4) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ จะมีระยะเวลาการถือหุ้นน้อยกว่าห้าปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกันก็ได้

(ก) เป็นการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน หรือ

(ข) เป็นการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดระยะเวลาที่วิสาหกิจนั้นมีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 442) พ.ศ.2548 ใช้บังคับ 24 พฤศจิกายน 2548)

(5) ต้องมีการมอบหมายให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้จัดการเงินร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มาตรา 5 เอกราช ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมิน ดังต่อไปนี้

- (1) เงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่ง จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 วรรคสอง
- (2) ผลประโยชน์ที่ได้จากการถือหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 วรรคสอง (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป)

2.พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ฉบับที่ 145 พ.ศ. 2527

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่ มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 ให้ใช้บังคับในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไร แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไร แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีและอัตรานั้นตลอดไป เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจาก

อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายและให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัติ นั้น

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีในกรณีที่รอบระยะเวลาใดไม่เต็มสิบสองเดือนให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(1) อาคาร

อาคารถาวร

ร้อยละ 5

อาคารชั่วคราว

ร้อยละ 100

(2) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้

ร้อยละ 5

(3) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า

กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อ ๆ ไป

ร้อยละ 10

กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัดแน่นอน

ร้อยละ 100

หารด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน

(4) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธีสูตร กุ๊ควิล เครื่องหมายการค้า สิทธิประกองกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น

กรณีไม่จำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 10

กรณีจำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 100

หารด้วยจำนวนปีอายุการใช้

(5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า

ร้อยละ 20

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้น ในบางปีเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.3/2527)

“การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอย่างอื่นตามความในวรรคหนึ่ง (5) ซึ่งมีอัตราโดยสารที่มีที่นั้งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่ง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในปีแรกเป็นสองเท่าของอัตราที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง และสำหรับปีถัดไปให้หักตามอัตราสองเท่าดังกล่าวโดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายของอายุการใช้ของทรัพย์สินดังกล่าว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยรวมจำนวนมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดด้วยก็ได้”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 359) พ.ศ. 2542 ใช้บังคับ 23 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

“มาตรา 4 ทวิ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรดังกล่าวได้ใช้เพื่อการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึง การวิจัยตามแบบแผนหรือการค้นคว้าอย่างจริงจังโดยมุ่งหมายที่จะค้นพบความรู้ใหม่อันอาจเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการขึ้นใหม่ หรือโดยมุ่งหมายที่จะนำความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดมาสู่ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการที่มีอยู่เดิม

(ข) การวิจัยเชิงประยุกต์ ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนผลการวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานมาใช้เป็นแผนงาน แบบพิมพ์เขียว หรือแบบ ในการทำขึ้นมาใหม่เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงซึ่งผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเพื่อขายหรือใช้เอง และให้หมายความรวมถึงการประดิษฐ์

ต้นแบบที่ไม่สามารถใช้ในเชิงพาณิชย์แนวคิดในการจัดทำและออกแบบผลิตภัณฑ์กระบวนการ หรือ การบริการหรือทางเลือกอื่นการสาธิตเบื้องต้นหรือโครงการนำร่องที่ไม่สามารถตัดแปลงหรือนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ แต่ไม่หมายความถึงการเปลี่ยนแปลงตามปกติหรือ ตามระยะเวลาของผลิตภัณฑ์ ระบบการผลิต กระบวนการผลิต การบริการ หรือกิจการอื่นที่ดำเนินงาน อยู่แม้ว่าการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าก็ตาม

(ค) การทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์

(ง) การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ ใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองหรือของผู้อื่น

(2) ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน โดย เครื่องจักรและอุปกรณ์ดังกล่าวต้องสามารถนำไปใช้งานได้ตั้งแต่สองปีขึ้นไป และมีมูลค่าต้นทุนไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 319) พ.ศ. 2541 ใช้บังคับ 23 เมษายน 2541 เป็นต้นไป)

“มาตรา 4 ตรี การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการ เก็บเงิน ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

(2) หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ตรีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณ ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกหรือประกอบกิจการอย่างอื่นซึ่งมิใช่ การค้าปลีกที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ทั้งนี้ ตามมาตรา 86/6 หรือมาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี

(2) ต้องเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศ กำหนด แต่ไม่รวมถึงส่วนระบบควบคุมกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์ (ดูประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษี เงินได้ (ฉบับที่ 51))

(3) ต้องแจ้งการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดี กรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน” (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 264) พ.ศ. 2536 ใช้บังคับ 28 สิงหาคม 2536 เป็นต้นไป)

“มาตรา 4 จัตวา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้น ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1)

ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และ อุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบญจ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคาร โรงงานที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและ อุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้น ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ” (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

“มาตรา 4 สัตต การหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสิบห้าของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้นำพินัยคมว่า “สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค” และ “การให้บริการสนับสนุน” ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 มาใช้บังคับ” (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 406) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 16 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไป)

“มาตรา 5 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน หรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท” (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 200) พ.ศ. 2531 ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลัง 1 มกราคม 2532 เป็นต้นไป)

มาตรา 6 (ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 248) พ.ศ. 2534 มาตรา 3 (3) ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2535 เป็นต้นไป)

มาตรา 7 ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือ โดยการซื้อขายเงินผ่อนมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้น ให้ถือตามราคาที่ต้องชำระทั้งหมด แต่ค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา 8 การหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่ากรณีใด จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้

มาตรา 9 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2509 ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับการหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่มีอยู่แล้วในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2527

3.พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากรฉบับที่ 250 พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (จ) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ อันมิใช่

รายได้ตามมาตรา 65 ทวิ (13) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะรายได้ส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร

4.พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 284

พ.ศ. 2538

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" ดังนี้

(1) กำไรสุทธิที่ได้จากกิจการ โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แต่ไม่รวมถึง รายได้จากการขายของ การรับจ้างทำของหรือการให้บริการอื่นใดที่ได้รับจากผู้ซึ่งมิใช่ นักเรียนหรือนักศึกษาของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าว

(2) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการตาม (1) ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง จะต้องมิได้ประกอบ กิจการอื่นนอกจากกิจการ โรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือกิจการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังนี้

(1) กำไรสุทธิที่ได้จากกิจการสถานฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นหรือของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน

(2) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการตาม (1)

ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง จะต้องมิได้ประกอบกิจการอื่น นอกจากกิจการสถานฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็น ค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมใน สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมวิชาชีพที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศกำหนด (ยกเลิก มาตรา 5 ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 437 พ.ศ.2548 แต่ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่ 19 ตุลาคม 2548)

5.พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 297

พ.ศ. 2539

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าจ้างเพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

6.พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 314

พ.ศ. 2540

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้จากการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องใช้เรือที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยในการขนส่งสินค้าดังกล่าว

(2) ต้องมีคนประจำเรือที่มีสัญชาติไทยในอัตราส่วนที่กำหนดไว้ตาม กฎหมายว่าด้วยเรือไทยการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อประโยชน์ในการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 72))

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้ จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 ให้แก่

(1) บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

7.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 จัตวา มาตรา 4 เบญจ และมาตรา 4 ฉ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ.2527

มาตรา 4 จัตุ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้น ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1) ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบญจ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารโรงงาน ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมี การจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจาก พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบ กิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้น ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามพระราชกฤษฎีกานี้มิให้ใช้บังคับ สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

8.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร ฉบับที่ 420

พ.ศ. 2547

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาให้แก่สถานศึกษาของ ทางการ สถานศึกษาขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนตามมาตรา 47(1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนดังกล่าวนี้

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินเป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ และเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับรายการดังต่อไปนี้

(1) จัดหาหรือจัดสร้างอาคาร อาคารพร้อมที่ดิน หรือที่ดินให้แก่สถานศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา

(2) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการศึกษา แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้แก่สถานศึกษา ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามหมวด 4 ภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 และอากรแสตมป์ตามหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการโอนทรัพย์สินหรือการขายสินค้า หรือสำหรับการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการดำเนินการสนับสนุนการศึกษา

ตามโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบตามมาตรา 3 โดยผู้โอนจะต้องไม่นำต้นทุนของทรัพย์สินหรือสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษีดังกล่าวมาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

9.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร ฉบับที่ 426

พ.ศ. 2547

มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละสิบของกำไรสุทธิ ให้แก่บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง เฉพาะเพื่อการนำเข้าและส่งออกป้อนราชอาณาจักรในเขตปลอดอากร หรือระหว่างเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร สำหรับรายได้จากการประกอบธุรกรรมการซื้อและขายน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองพันล้านบาทต่อปีในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การซื้อและการขายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการนำเข้าและส่งออกป้อนราชอาณาจักรในเขตปลอดอากร หรือระหว่างเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(2) การซื้อและการขายน้ำมันเชื้อเพลิงที่อยู่นอกราชอาณาจักร และไม่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร

ทั้งนี้ให้รวมถึงรายได้จากการซื้อและขายน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีดังกล่าวตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าด้วย

มาตรา 4 ผู้ได้รับใบอนุญาตที่จะได้รับสิทธิตามมาตรา 3 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

(2) มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในประเทศไทยไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาทต่อปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

(3) ได้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงพลังงานต่อกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

10.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร ฉบับที่ 428

พ.ศ. 2548

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินเป็นจำนวน

สองเท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นการทั่วไป โดยไม่เก็บค่าบริการใด ๆ หรือสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการ แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการบริจาคให้แก่กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม กองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ดังนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47(1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากรเท่าจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับเงินบริจาคตามมาตรา 47(7) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนนั้น

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินเท่าที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสองของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ

11.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากรฉบับที่ 436พ.ศ. 2548

เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการได้มาซึ่งทรัพย์สินประเภทอุปกรณ์ที่มีผลต่อการประหยัดพลังงานเพื่อการปรับเปลี่ยนแทนอุปกรณ์เดิม เป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของค่าใช้จ่ายนั้น เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้แก่บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5)(6)(7) หรือ (8) และบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ทรัพย์สินประเภทอุปกรณ์ที่มีผลต่อการประหยัดพลังงานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นทรัพย์สินที่ไม่เคยผ่านการใช้งาน ซึ่งต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ในระหว่างวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549

มาตรา 4 การยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 ให้ยกเว้นตามส่วนเฉลี่ยเป็นจำนวนเท่ากันของจำนวนเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี สำหรับระยะเวลาห้าปีภาษีหรือห้ารอบระยะเวลาบัญชีนับแต่ปีภาษีแรก หรือรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้ทรัพย์สินดังกล่าวมาและพร้อมใช้งานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

12.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากรฉบับที่ 437พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(2) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2546 ถึงวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(2) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา 6 บทบัญญัติมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 284) พ.ศ. 2538 และบทบัญญัติมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 288) พ.ศ. 2538 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา 7 บทบัญญัติมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 298) พ.ศ. 2539 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2546

13.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 454พ.ศ. 2549

มาตรา 5 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อย ละสิบของกำไรสุทธิ ให้แก่ธนาคารพาณิชย์สำหรับเงินได้จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจาก ต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศกำหนด

มาตรา 6 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวล รัษฎากร สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝากหรือดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้รับจากธนาคาร พณิชย์ เฉพาะการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ ให้แก่

(1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและมีได้ประกอบ กิจการในประเทศไทย

(3) ธนาคารต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงธนาคารต่างประเทศที่มีสาขาหรือสำนักงานผู้แทนใน ประเทศไทย

มาตรา 7 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่ถอนไว้จากเงินกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรที่ ธนาคารพาณิชย์จำหน่ายออกไปจากประเทศไทย ตามมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ

(2) ค่าธรรมเนียมที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับจากการเป็นผู้จัดการในการจัดหาเงินกู้ใน ลักษณะการร่วมให้กู้ โดยเงินกู้ดังกล่าวได้จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้ กู้ยืมในต่างประเทศ รวมถึงค่าธรรมเนียมอื่นที่เกี่ยวกับการร่วมให้กู้นั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

มาตรา 8 ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับรายรับจากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่เป็นรายรับตามมาตรา 91/5 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 9 ให้ยกเว้นอากรแสตมป์ตามหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ เฉพาะกรณีที่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ที่ต้องเสียอากรแสตมป์จากการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศเพื่อให้กู้ยืมในต่างประเทศ

มาตรา 10 บทบัญญัติมาตรา 5 เอกาทศ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 259) พ.ศ. 2535 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากหรือดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้รับจากผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจเพื่อการให้กู้ยืมในต่างประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2535 หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศซึ่งผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจได้นำไปให้กู้ยืมในต่างประเทศก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา 11 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 270) พ.ศ. 2537 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากหรือดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้รับจากผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจเพื่อการให้กู้ยืมในประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2535 หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะการรับฝากหรือการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศซึ่งผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจได้นำไปให้กู้ยืมในประเทศก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา 12 บทบัญญัติมาตรา 5 เตรศ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 307) พ.ศ. 2540 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้รับจากผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจเพื่อการให้กู้ยืมในประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2535 หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศซึ่งผู้ประกอบกิจการวิเทศธุรกิจได้นำไปให้กู้ยืมแก่รัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบในการกู้เงินนั้น ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

14.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 458 พ.ศ. 2549

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้สนับสนุนการกีฬาตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551) แก่กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47(1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวน 1.5 เท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการกีฬาตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551) แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนดังกล่าว ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่ากับจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินเป็นจำนวน 1.5 เท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการกีฬาตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551) แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการกีฬาตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) จัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา
- (2) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรด้านกีฬา

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 และภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้รับการโอนทรัพย์สิน หรือการขายสินค้าหรือการให้บริการอันเนื่องมาจากการดำเนินการสนับสนุนการกีฬาตามโครงการตามยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2548 – 2551) โดยผู้โอนต้องไม่นำมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินหรือสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษีดังกล่าวมาหักเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

15.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 460พ.ศ.2549

มาตรา 3 ให้ยกเว้นภาษีภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่

(1) บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา 65 ตรี(5) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของเงินได้ที่ได้จ่ายไปนั้น โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจหลักของกิจการและจัดทำเป็นโครงการที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

เงินได้ที่ได้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ต้องจ่ายภายในห้ารอบระยะเวลาบัญชีนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการขายทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่ทดแทน โดยจะต้องไม่นำมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือของเครื่องจักรที่ขายมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทั้งนี้ เฉพาะการขายที่ได้กระทำในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

16.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 466พ.ศ. 2550

มาตรา 4 ผู้มีเงินได้ที่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ เมื่อถึงกำหนดยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้ จะเลือกเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 0.1 ของเงินได้พึงประเมินโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ก็ได้ ทั้งนี้ สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2552 เฉพาะที่ได้จากการผลิตสินค้า หรือการขายสินค้าในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ หรือการให้บริการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ

คำว่า “การขาย” ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การจำหน่าย จ่าย หรือโอนสินค้า โดยมีหรือไม่มีประโยชน์หรือค่าตอบแทน สัญญาให้เช่าซื้อสินค้า สัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ และการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการขายสินค้าที่ผู้ขายมิได้เป็นผู้ผลิตสินค้าและมีการส่งออกสินค้าโดยทางน้ำหรือทาง

อากาศกรณีการให้บริการตามวรรคหนึ่ง หากผู้ให้บริการมีสถานประกอบการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ การใช้บริการต้องเกิดขึ้นในราชอาณาจักร แต่ถ้าผู้ให้บริการมีสถานประกอบการทั้งในและนอกเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ การให้บริการและการใช้บริการนั้นต้องเกิดขึ้นในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเท่านั้น

มาตรา 5 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 3.0 ของกำไรสุทธิ ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจและมีรายได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้า หรือการขายสินค้าในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ หรือการให้บริการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี 2550 ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 ถึงรอบระยะเวลาบัญชี 2552 ที่สิ้นสุดภายในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดให้นำความในมาตรา 4 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการขายและการให้บริการตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 6 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ในการหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (5) แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 0.1 ของเงินได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ซึ่งเมื่อคำนวณภาษีตามมาตรา 50 (5) แห่งประมวลรัษฎากร แล้ว อยู่ในบังคับต้องหักเป็นเงินภาษีสูงกว่าร้อยละ 0.1 ของเงินได้พึงประเมินนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2552

มาตรา 7 ผู้มีเงินได้ที่ได้รับเงินได้จากขายอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 6 แล้ว เมื่อถึงกำหนดยื่นรายการให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 48 (1) (2) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้คืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 8 ให้ลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/6 (3) แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 0.1 สำหรับรายรับจากการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจที่ได้กระทำในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2552

17.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากรฉบับที่ 467

พ.ศ. 2550

มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทที่ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามมาตรา 4 และคงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้เป็นเวลาสามรอบ ระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกันนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทที่นั้นมี หลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์

(1) ร้อยละสี่สิบของกำไรสุทธิ สำหรับบริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนใน “ตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ”

(2) ร้อยละสี่สิบห้าของกำไรสุทธิ สำหรับบริษัทที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นอกเหนือจากกรณี ตาม (1)

มาตรา 4 บริษัทที่จะได้รับสิทธิในการลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 จะต้องปฏิบัติให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ยื่นคำขอจดทะเบียนหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 และได้รับการจดทะเบียนหลักทรัพย์ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551

(2) ไม่เคยมีหลักทรัพย์จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่า ด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างระยะเวลาสามปีก่อนการจดทะเบียนหลักทรัพย์กับ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(3) ไม่เป็นบริษัทที่ควบเข้ากันกับบริษัทที่เคยมีหลักทรัพย์จดทะเบียนกับตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือรับ โอนกิจการ ทั้งหมดหรือบางส่วนจากบริษัทดังกล่าว ทั้งนี้ ก่อนการจดทะเบียนหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(4) ไม่รับ โอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจากบริษัทที่เคยมีหลักทรัพย์จดทะเบียนกับ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตลอดระยะเวลา

ที่บริษัทได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ หากมีการรับโอนกิจการดังกล่าว ให้ถือว่าบริษัทนั้นหมดสิทธิที่จะได้รับการลดอัตราภาษีเงินได้ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการรับโอนกิจการ

(5) ไม่ใช่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 460) พ.ศ. 2549 ตลอดระยะเวลาที่บริษัทได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้

(6) ไม่เคยได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 387) พ.ศ. 2544 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 421) พ.ศ. 2547

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

18.พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 471 พ.ศ. 2551

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

(1) ร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา 6 การลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 4 และการยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 ให้ใช้บังคับแก่กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

มาตรา 7 บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการลดอัตราภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายคนัย คำรงค์ชัยโยธิน
วัน เดือน ปี	18 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปี 2544
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาคลองเตย 2
ตำแหน่ง	นักวิชาการสรรพากร 5